

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
ВИШИ СУД У БЕОГРАДУ
ОДЕЉЕЊЕ ЗА РАТНЕ ЗЛОЧИНЕ
Посл.бр.К.В.2/2009

ТРАНСКРИПТ АУДИО ЗАПИСА

Са главног претреса од 09.фeбруара 2010. године

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Седите.

Присутни су:

Заменик тужиоца за ратне злочине Миољуб Виторовић,

Оптужени сви доведени из Окружног затвора у Београду,

Браниоци Марко Миловић, Немања Говедарица, Владан Петровић, Марко Ђукановић, Анте Бошковић, Дејан Недић, Константиновић Милорад, Здравко Крстић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко мења колегу Планојевића?

Марко Миловић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Затим ко мења Ресавац Бојана?

АДВ.МАРКО МИЛОВИЋ: Марко Миловић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ресавац Бојан је ту? Ту су његове ствари, али он није ту дакле док не уђе мења га Марко Миловић. Ко мења браниоца Кастратовић Марка?

Бојана Ресавац бранилац улази.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите. Марка Кастратовића ко мења?

Ево и он улази сада овде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите.

Колегу Илију Радуловића мења као и колегу Планојевића значи Марко Миловић.

Значи ту је и Владимир Гаљак, је ли тако, који је из канцеларије адв.Бојана Ресавца, па ће га евентуално по потреби мењати у овом поступку.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: За данас је предвиђено да буду саслушани сведоци А5 за кога немамо доказа уопште да је позив примио, затим Исени Исен и Алишани Шефик за које смо замолили браниоца адвоката Здравка Крстића да им позив уручи у смислу законских одредби, па ни њих нема. Односно да чујемо шта са, ту су? Нису се јавили.

АДВ.ЗДРАВКО КРСТИЋ: Ја управо пре него што сам ушао, дошао сам нешто раније, чуо сам се са њима, они су на путу нешто са аутом им није било уреду, на време су кренули и били су на наплатној рампи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи они су на путу за суд?

АДВ.ЗДРАВКО КРСТИЋ: Јесу, јесу, ту су за једно 10-15 минута сигурно, ако не и раније.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Уреду. Што се тиче сведока А5, мораћемо да обзиром да нема никаквих доказа о томе где је он, где се налази, мораћемо да наложимо Служби за откривање ратних злочина да провери шта је са његовом адресом и да нам ту адресу преко које можемо да позовемо, да нам достави, дакле у том смислу ћемо издати наредбу. С обзиром да чекамо ове сведоке, да видимо само да ли може да дође опт.Меммиши Агуш да не бисмо губили време, ако сте спремни господине Меммиши да видимо што се тиче оних ваших примедби на транскрипт на превод. Дакле 28.09.2009. године на страни, у овом дакле транскрипту који је на језику који је у службеној употреби у суду, на страни 41 налази се овако: «на питање а где сте били тамо», Ахмет Хасани одговара: «био сам у Куманову код мојих рођака и био сам у прихватилиште у Приштини», ми смо на том месту нашли реч Приштина, од свих транскрипата који су вођени, затим стручне службе суда су преслушавале тај транскрипт и заиста су речи оптуженог Ахмета Хасанија преведене као «Приштини», значи ми слушамо тумача, то куцамо, то је преведено као Приштина, ви кажете да је то Проштен.

ОПТ.АГУШ МЕМИШИ: Непроштен.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Непроштен се зове?

ОПТ.АГУШ МЕМИШИ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, има ли још неке, е и онда иза тога иде, иза тога иде «а када сте се тачно вратили», онда Ахмет Хасани који је чуо како је то преведено реагује и каже: «У Проштenu, место се зове Проштен», заиста то «не» се вероватно губи негде, тако да је то ту даље већ он сам исправио. Да ли сте нашли неку другу грешку?

ОПТ.АГУШ МЕМИШИ: Да, например господин.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, што се тиче овога Приштина и Непроштен, да ли постоји још на неком месту обзиром да смо ми само ту евидентирали?

ОПТ.АГУШ МЕМИШИ: Има доста.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И већ овде опт.Ахмет Хасани сам одмах, истог дана, истог тренутка исправља и каже није то Приштина него Непроштен.

ОПТ.АГУШ МЕМИШИ: Има неких ствари што нису уписане уопште. На пример господин Планојевић поставио је питање мене, ја сам одговорио њега, знамо сви, а то не пише, само пише «немам више питања». Има доста.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Оно што није господин Планојевић можда укључио микрофон то се није евидентирало, то се није снимило, ми то не можемо да евидентирамо никако.

ОПТ.АГУШ МЕМИШИ: Добро, добро, то је у реду, али има и реченице на пример то једно слово може да мења целу реченицу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте Ви можда сада спремни да нам укажете на делове транскрипта.

ОПТ.АГУШ МЕМИШИ: Да, на пример Брези, то није Брези него Бези, ресторан Бези, а тамо је писано Брези.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи негде у транскрипту у ком делу, у изношењу одбране или у ком делу?

ОПТ.АГУШ МЕМИШИ: Да, у мојој одбрани што сам рекао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када сте Ви давали одбрану.

ОПТ.АГУШ МЕМИШИ: Да, питали су ме за Рамадана Халимија, рекао сам да сам видео да је радио у ресторан Бези, а не Брези.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Овде не претресу?

ОПТ.АГУШ МЕМИШИ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, још нешто?

ОПТ.АГУШ МЕМИШИ: Па има још, али то ћу да упишем и донесћу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: За данас нисте спремили?

ОПТ.АГУШ МЕМИШИ: Не, не, за данас нисам знао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Хвала вам.

ОПТ.АГУШ МЕМИШИ: Хвала и вама.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дакле.

Констатујемо да је на примедбу коју је изнео током претреса опт.Мемиси Агуш, прочитан део транскрипта од 28.09.2009. године, страна 41, где је заиста унета реч Приштина, али оптужени Ахмет Хасани одмах исправио да се ради о месту Непроштен, а не о Приштини.

Опт.Мемиси Агуш наводи да се место зове Непроштен, са префиксом «не», што у транскрипту није евидентирано.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Има ли још неких примедби, предлога, нешто што ћемо моћи да расправимо док чекамо сведоке? Изволите господине Хасани, изволите господине Хасани.

ОПТ.АХМЕТ ХАСАНИ: Дobar дан. Ја сам хтео само да истакнем, иако нисам добро припремљен, има ту поприлично, има доста грешака, ја би само нешто, ја би нешто истакао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим Вас господине Гани поновите.

Судски тумач за албански језик Гани Морина: Има поприлично грешака, ја кад сам изјавио овде рекао сам да сам био код шурака, код пашенога.

ОПТ.АХМЕТ ХАСАНИ: Господине не разумеш да преводиш.

Судски тумач за албански језик Гани Морина: Ја мислим да је то пашеног на српском језику, ако ја не разумем исправите ме, није то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Оптужени немојте расправљати са преводиоцем, значи у сваком случају ради се о фамилији.

ОПТ.АХМЕТ ХАСАНИ: То је реко, ја рекао сам нисам, код мојег шурака.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Фамилија ваше супруге, је ли?

ОПТ.АХМЕТ ХАСАНИ: Нисам рекао уопште на моје супруге, не знајем да ли слуша то добро, да ли не слуша добро он, ја реко сам на мој, није на мој баџанак, баџанака на мој брат, а ниси реко.

Судски тумач за албански језик Гани Морина: Значи код пашенога мога брата. Па Ви нисте ни завршили реченицу, само сте рекли пашаног.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Гани сачекајте онда да окривљени каже до краја.

Судски тумач за албански језик Гани Морина: Да, да, важи.

ОПТ.АХМЕТ ХАСАНИ: За Камбера Сахитија сте ме питали како сам њега упознао, ја сам изјавио да је његова сестра, односно сестра Камбера Сахитија.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сачекајте господине Гани, нешто није уреду мислим са, не чујемо Вас добро.

Судски тумач за албански језик Гани Морина: Ја би замолио оптуженог да понови још једном задњи део реченице.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите.

ОПТ.АХМЕТ ХАСАНИ: Кад су ме питали за Камбера Сахитија, изјавио сам да је сестра Камбера Сахитија, сестра, је удата за сина пашенога мога брата. Ја нисам рекао мога пашенога, него пашенога мога брата. И друго када је наведено код Елеза Хасанија, ја нисам склопио брак са Елезом Хасанијем него сам рекао Елез Хисени, а не Хасани.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, господине Ахмете проверите ту у транскриптима па онда извуците и онда ћемо на тај начин да исправимо као и оптужени Мемиши.

ОПТ.АХМЕТ ХАСАНИ: Ако постоји могућност само још једну ствар да изнесем. Господин Гани по мом мишљењу може да наставља да преводи и даље, а за госпођу Еду имам неке примедбе, поготово на оним деловима кад сам ја говорио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Видећете, евидентираћете то у транскриптима, убележићете па ћемо упоредити са оним што се чује. Ето тако. Хвала вам, вратите се.

ОПТ.АХМЕТ ХАСАНИ: Хвала и вама.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите господине Фатоне, направићемо паузу, сачекаћемо сведоке, нећемо их чекати овако.

ОПТ.ФАТОН ХАЈДАРИ: Хтео сам само да кажем нешто у вези проблема Самет Хајдарија, у вези његове контроле код лекара.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте господине Фатоне говорити више о томе, ја сам вам рекла да се тиме за сада нећемо бавити, вратите се на место. Вратите се на место.

ОПТ.ФАТОН ХАЈДАРИ: Али то је стварно озбиљан проблем, јер је човек болестан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нећемо више расправљати овако, нећемо овако чекати сведоке. Евидентираћемо када сведоци дођу, значи наставићемо у, заправо наставићемо у 10,45 часова.

АДВ.ЗДРАВКО КРСТИЋ: Судија око овог превођења је ли може исправку једну?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не.

Одређује се пауза у трајању од 45 минута док не дођу сведоци, дакле у 09,54 часова.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала седите.

Настављено у 10,45 часова након паузе ради одмора.

Присутни су дакле сви и још је дошао адв.Ђукановић Марко.

Дошли су сведоци Исени Исен и Алшани Шефик.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Позваћемо први Исени Исена. Како, је ли можемо режија да регулишемо то што чујемо преводиоца.

НАСТАВАК ДОКАЗНОГ ПОСТУПКА

Сведок ИСЕНИ ИСЕН

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добар дан.

СВЕДОК ИСЕН ИСЕНИ: Добар дан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господин Исени Исен? Сачекајте само мало, да ли можемо да решимо ово да не чујемо преводиоца, да га чују само оптужени?

Кажите ми господин Исен са подацима, били сте код истражног судије 19. јуна је ли тако 2009. године.

Са подацима као на записнику од 19.06.2009. године.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Има ли неке измене, ту имамо име вашег оца, занимање, када сте рођени, адреса, то је то је ли тако?

СВЕДОК ИСЕН ИСЕНИ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Кажите ми који је ваш матерњи језик?

СВЕДОК ИСЕН ИСЕНИ: Ромски.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А којим ћете се језиком користити овде у поступку? Хоћете на српском?

СВЕДОК ИСЕН ИСЕНИ: Кад не знам српски, да те питам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да?

СВЕДОК ИСЕН ИСЕНИ: Слабо говорим српски.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Који језик говорите, којим језиком хоћете да говорите, на ком?

СВЕДОК ИСЕН ИСЕНИ: Па мало знам српски, мало шиптарски знам, али.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хоћете на албанском да говорите? Да? Добро.

Упознат са правом да се у поступку може користити својим језиком, изјављује да му је материњи језик Ромски, међутим говориће на албанском језику обзиром да тај језик најбоље зна.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Узмите онда слушалице да бисте могли да разумете шта вам причам. Дакле констатовали смо да су ваши подаци као код истражног судије, Ви сте позвани као сведок, као сведок дужни сте да говорите истину, лажно сведочење је кривично дело, морате да нам кажете све што знате, не смете ништа да прећутите, можете да ускратите одговор на питања која би Вас и Вама блиске сроднике изложила тешкој срамоти и знатној материјалној штети или кривичном гоњењу. Ви сте положили заклетву код истражног судије, па Вас опомињем да сте се тада заклели да ћете говорити истину. Кажите нам шта се дешавало, да ли сте били у Гњилану у време бомбардовања, после бомбардовања, шта се тада дешавало и шта вам је познато о догађајима тада после, непосредно после бомбардовања или у време бомбардовања, шта се дешавало, да ли је тамо био ОВК, да ли су Срби живели слободно или не, да ли су Роми живели слободно или не, или се нешто дешавало са њима?

СВЕДОК ИСЕН ИСЕНИ: Ја сам хтео ту у Гњилане, нисам побегао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На ком језику ћете, рекли сте да ћете причати на албанском.

СВЕДОК ИСЕН ИСЕНИ: Може и на српском.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Па се за овим констатује да сведок наставља да прича на српском.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите. Скините слушалице.

СВЕДОК ИСЕН ИСЕНИ: Ја сам сео ту нисам побего, жена и ја сам сео ту, сам имао једно унуче. Проблема је нисам имао ја код мене, нису дирали мене нико.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад, током бомбардовања?

СВЕДОК ИСЕН ИСЕНИ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК ИСЕН ИСЕНИ: И сам сео ту до сад не ме дира нико, слабо идем, шетам се, то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. А кажите ми где се налази ваша кућа у Гњилану?

СВЕДОК ИСЕН ИСЕНИ: Абдула Прешева.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, које је то насеље?

СВЕДОК ИСЕН ИСЕНИ: Ту близу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Близу чега? Близу чега?

СВЕДОК ИСЕН ИСЕНИ: Ја, има и Албанци ту, има и Цигани, има Роми су 50 кућа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли има близу нека црква или нека џамија?

СВЕДОК ИСЕН ИСЕНИ: Има тамо горе црква.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?
СВЕДОК ИСЕН ИСЕНИ: У варош има доле.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А то близу ваше куће?
СВЕДОК ИСЕН ИСЕНИ: Нема српска ту.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли близу ваше куће Интернат?
СВЕДОК ИСЕН ИСЕНИ: Не. Ромски, само ромски и Шиптари.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само Ромске куће? Је ли има то насеље неки назив?
СВЕДОК ИСЕН ИСЕНИ: Нема.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нема, а где је насеље Бела земља?
СВЕДОК ИСЕН ИСЕНИ: Бела земља горе.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад кажете горе, шта мислите горе?
СВЕДОК ИСЕН ИСЕНИ: Шта пише?
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је то горе?
СВЕДОК ИСЕН ИСЕНИ: То има улица под варош она црква где је, има ту су Срби, има пијац, има.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико је то далеко од ваше куће?
СВЕДОК ИСЕН ИСЕНИ: Па нема 10 минута.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 10 минута пешке?
СВЕДОК ИСЕН ИСЕНИ: Ја.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Или колима?
СВЕДОК ИСЕН ИСЕНИ: Пешке.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је насеље Бела земља?
СВЕДОК ИСЕН ИСЕНИ: Ја.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ваше насеље не припада тој Белој земљи?
СВЕДОК ИСЕН ИСЕНИ: Не.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А око Вас су куће чије, Албанаца, Срба или Рома?
СВЕДОК ИСЕН ИСЕНИ: Рома, смо ту.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ту су око Вас Роми?
СВЕДОК ИСЕН ИСЕНИ: Ја и Шиптари.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А у Белој земљи?
СВЕДОК ИСЕН ИСЕНИ: У Белој земљи има Шиптари све.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У Белој земљи су Шиптари?
СВЕДОК ИСЕН ИСЕНИ: Ја.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А не Роми?
СВЕДОК ИСЕН ИСЕНИ: Нема, Абдула Прешево ту смо ми Цигани ту су.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Јел су сви се тако слободно шетају из те ваше улице као и Ви?
СВЕДОК ИСЕН ИСЕНИ: Шетају се. До сад не, до сад не ме дира нико, шетам, идем, купимо пијац, не ме дира нико.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли им дира неко куће?
СВЕДОК ИСЕН ИСЕНИ: Не.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не ваше него те друге из комшилука?
СВЕДОК ИСЕН ИСЕНИ: Нико, до сад не, од Бога не, до сад не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли била запаљена нека кућа можда после бомбардовања?

СВЕДОК ИСЕН ИСЕНИ: Јесте. Ја сам био код моју кућу, палили су 120 кућа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 120 кућа је било упаљено, чијих?

СВЕДОК ИСЕН ИСЕНИ: Ја их нисам видио ја сам сео унутра.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, питам Вас чије су то куће запаљене?

СВЕДОК ИСЕН ИСЕНИ: Па ромске.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је то упалио?

СВЕДОК ИСЕН ИСЕНИ: Нисам видео то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А кад је то било?

СВЕДОК ИСЕН ИСЕНИ: Во ден кад су бегли они Албанци, побија Срби и они су палили. Они су затворено били врата, они су побегли и оставили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чекајте, ко је побегао?

СВЕДОК ИСЕН ИСЕНИ: Па они.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Роми су побегли?

СВЕДОК ИСЕН ИСЕНИ: Ја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А Срби?

СВЕДОК ИСЕН ИСЕНИ: Срби но куд су.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како?

СВЕДОК ИСЕН ИСЕНИ: Ту нема ту Срби. Има њихов варош тамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи тих 120 Рома, мислим из тих 120 кућа.

СВЕДОК ИСЕН ИСЕНИ: Роми смо имали 50, овај 500 кућа смо имали Роми.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. И?

СВЕДОК ИСЕН ИСЕНИ: И они су побегли и то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Из 500 кућа побегли Роми?

СВЕДОК ИСЕН ИСЕНИ: Ја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па кад је то било?

СВЕДОК ИСЕН ИСЕНИ: Пре бомбардовања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пре бомбардовања?

СВЕДОК ИСЕН ИСЕНИ: Ја. Пре, још нису били, пре су побегли.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где су побегли?

СВЕДОК ИСЕН ИСЕНИ: Затворили су врата и побегли.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где су побегли?

СВЕДОК ИСЕН ИСЕНИ: Па има у Бујановац, Врање, Немачко, Француско.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта се десило онда са тим кућама где су живели ти људи?

СВЕДОК ИСЕН ИСЕНИ: Затворена су врата, и нико седио није Албанци ту, има ту на Ромски кући још имало и Албанци.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ушли су Албанци у ромске куће?

СВЕДОК ИСЕН ИСЕНИ: Ја, седе ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И седе ту?

СВЕДОК ИСЕН ИСЕНИ: Ја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад су упалили куће, тих 120? Кад се то десило?

СВЕДОК ИСЕН ИСЕНИ: Кад су побегли Роми, сео унутра, попалили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кажите ми поново молим Вас?

СВЕДОК ИСЕН ИСЕНИ: Кад су побегли Роми, знаш.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да.

СВЕДОК ИСЕН ИСЕНИ: Неко су ушли унура, неку су упалили кућу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Неком су ушли у кућу а неком су упалили кућу?

СВЕДОК ИСЕН ИСЕНИ: Ја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ко?

СВЕДОК ИСЕН ИСЕНИ: Ја нисам видео, сад.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ако су ушли Албанци, ко је упалио?

СВЕДОК ИСЕН ИСЕНИ: Па то не знам то да те лажем, што сам видео са очи то ти.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А кад су ушли у куће и кад се десило то? Ја Вас питам када су упалили те куће, је ли ме разумете, када?

СВЕДОК ИСЕН ИСЕНИ: Када, када су побегли Роми.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А када је то било, тачније је ли било у пролеће, например март, април, мај, јун, јул? Које празнике Ви славите?

СВЕДОК ИСЕН ИСЕНИ: Па, три године, четири тако, тад су упалили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Три, четири године?

СВЕДОК ИСЕН ИСЕНИ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, ја Вас питам, ја Вас питам, ако су пре него што је почело бомбардовање ти људи побегли, неки други људи су ушли, неки ту упалили су неке куће, када се то десило, када се то десило у односу на бомбардовање?

СВЕДОК ИСЕН ИСЕНИ: Како су, како побегли су Роми и то по две два месеца, три упалили су.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: После два, три месеца?

СВЕДОК ИСЕН ИСЕНИ: Ја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је тада још увек било бомбардовање или су дошли ови странци на Косово, мислим Американци и ти КФОР?

СВЕДОК ИСЕН ИСЕНИ: Био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Био већ КФОР кад су палили куће?

СВЕДОК ИСЕН ИСЕНИ: Ја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па шта је радио КФОР када је видео да горе куће?

СВЕДОК ИСЕН ИСЕНИ: Само гледали, нису.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само гледао?

СВЕДОК ИСЕН ИСЕНИ: Нису ухватили никога.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесу гасили можда?

СВЕДОК ИСЕН ИСЕНИ: Гасили су, гасили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Гасили?

СВЕДОК ИСЕН ИСЕНИ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Који су били ту из КФОР-а мислим Американци, Французи, који?

СВЕДОК ИСЕН ИСЕНИ: Американци.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесу били Французи уопште у Гњилану?

СВЕДОК ИСЕН ИСЕНИ: Били су.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?

СВЕДОК ИСЕН ИСЕНИ: Они су седели како се каже, били су, били су и они.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И Французи и Американци?
СВЕДОК ИСЕН ИСЕНИ: Ја.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. А кажите ми шта сте радили док је било бомбардовање, јел сте се крили?
СВЕДОК ИСЕН ИСЕНИ: Ја не.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не?
СВЕДОК ИСЕН ИСЕНИ: Ја ходам.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од бомби нисте?
СВЕДОК ИСЕН ИСЕНИ: Не.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А после бомбардовања, јесте се крили?
СВЕДОК ИСЕН ИСЕНИ: Ту сам сео ја, нисам побего нигде.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А не, мислим да сте се склањали?
СВЕДОК ИСЕН ИСЕНИ: Не.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нигде?
СВЕДОК ИСЕН ИСЕНИ: Не.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А после бомбардовања јел сте се склањали?
СВЕДОК ИСЕН ИСЕНИ: Ту сам ја, шетам се ја.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нормално сте излазили?
СВЕДОК ИСЕН ИСЕНИ: Ја.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли био полицијски час?
СВЕДОК ИСЕН ИСЕНИ: Сигурно јесте, два сата.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како сте ишли онда слободно ако је био полицијски час?
СВЕДОК ИСЕН ИСЕНИ: Пре, пре кад је дошао КФОР, не сме.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тад је био полицијски час?
СВЕДОК ИСЕН ИСЕНИ: Ја.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад је дошао КФОР?
СВЕДОК ИСЕН ИСЕНИ: Ја.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И у колико сати је то било?
СВЕДОК ИСЕН ИСЕНИ: Од 4 до 5 не може, до 6 можда.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ноћу?
СВЕДОК ИСЕН ИСЕНИ: Ноћу.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли било да се купи храна и то, или је морало да се чека ред?
СВЕДОК ИСЕН ИСЕНИ: Ту храну ми смо купили у дану.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, него је ли било нормално јел су радиле радње нормално или сте морали да чекате ред, да идете да узмете неку помоћ и то?
СВЕДОК ИСЕН ИСЕНИ: Не, не.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ништа?
СВЕДОК ИСЕН ИСЕНИ: Имао ту близу радњу и купим ови.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И сви су нормално тако слободно могли да иду?
СВЕДОК ИСЕН ИСЕНИ: Ја, ја, ја шетам где хоћу.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па добро не Ви, него питамо овако за људе ту око Вас?

СВЕДОК ИСЕН ИСЕНИ: Сви смо ту, 40 људи смо, 50 тако.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте чули да се неком нешто десило?
СВЕДОК ИСЕН ИСЕНИ: Не.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте?
СВЕДОК ИСЕН ИСЕНИ: Нисам, не.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте чули да су неке људе пресретали на улици, убијали, тукли?
СВЕДОК ИСЕН ИСЕНИ: Не, не. Ја док сам био ту ништа нисам имао, ништа.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како док сте били ту, јесте ли Ви напуштали?
СВЕДОК ИСЕН ИСЕНИ: Не, ја сам не, ја сам ту цео.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Целог живота?
СВЕДОК ИСЕН ИСЕНИ: Ја. И сад сам још.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесу ту били осим КФОР-а још неки људи са униформама и са оружјем по граду?
СВЕДОК ИСЕН ИСЕНИ: Не, нисам видио.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Албанце нисте видели?
СВЕДОК ИСЕН ИСЕНИ: Не.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: УЧК нисте видели?
СВЕДОК ИСЕН ИСЕНИ: УЧК јесмо, били шета се, оружје тражи, били код мене, у кући.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И шта каже УЧК кад је дошао за Вас по оружје?
СВЕДОК ИСЕН ИСЕНИ: Зашто да бегам бре.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта каже?
СВЕДОК ИСЕН ИСЕНИ: Зашто да бегам, види колко ови мали има, колико, и онија.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја Вас уопште сад нисам разумела. Дошао је једнога дана УЧК код Вас и шта су вам тражили?
СВЕДОК ИСЕН ИСЕНИ: Каже где су ови, побегли су, каже зашто су.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Који ови, који ови?
СВЕДОК ИСЕН ИСЕНИ: Они, не УЧК, не Албанци, Албанци.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Албанци су дошли код Вас кући?
СВЕДОК ИСЕН ИСЕНИ: Ја, Шиптари.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И шта питају?
СВЕДОК ИСЕН ИСЕНИ: Питају оружје.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Оружје траже?
СВЕДОК ИСЕН ИСЕНИ: Да.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И шта Ви кажете је ли имате или немате?
СВЕДОК ИСЕН ИСЕНИ: Кажем ево нађи.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па јесте имали?
СВЕДОК ИСЕН ИСЕНИ: Не, нисмо имали.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ни током рата нисте имали ништа, за сваки случај?
СВЕДОК ИСЕН ИСЕНИ: Не, не.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И онда јел су претражили кућу?
СВЕДОК ИСЕН ИСЕНИ: Јесу.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И?

СВЕДОК ИСЕН ИСЕНИ: Мене кажу седиш, нисам, седи кући, дира те нико, не и ја сам сео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И они кад су дошли то да траже у каквим униформа су били, у црним или у маскирним, шареним?

СВЕДОК ИСЕН ИСЕНИ: Не знам, војничким.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Какви?

СВЕДОК ИСЕН ИСЕНИ: Војничке.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Војне униформе, а које боје, мислим оне маслинасте шарене или црне?

СВЕДОК ИСЕН ИСЕНИ: Како да ти кажем, овако црно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?

СВЕДОК ИСЕН ИСЕНИ: Оне жуте овако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Жуте?

СВЕДОК ИСЕН ИСЕНИ: Ја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да нису маскирне оне шарене?

СВЕДОК ИСЕН ИСЕНИ: Не, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, него жуте, а јесу имали оружје?

СВЕДОК ИСЕН ИСЕНИ: Нема.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, па онда сте Ви могли да их нападнете ако немају оружје, тако што сте их пустили у кућу да вам уђу, јесу они били нека власт?

СВЕДОК ИСЕН ИСЕНИ: Код мене како су дошли није имало војске.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, него мислим што сте их пустили да уђу у кућу ако они нису имали оружје? Јесу они носили пушке, пиштоље?

СВЕДОК ИСЕН ИСЕНИ: Нисам видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте видели?

СВЕДОК ИСЕН ИСЕНИ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесу имали капе можда на глави?

СВЕДОК ИСЕН ИСЕНИ: Капе имали су.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па јесу имали онај знак УЧК?

СВЕДОК ИСЕН ИСЕНИ: Исто ко војску.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесу имали знак УЧК?

СВЕДОК ИСЕН ИСЕНИ: Јесу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесу, а оружје не?

СВЕДОК ИСЕН ИСЕНИ: Нисам видио ја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте видели?

СВЕДОК ИСЕН ИСЕНИ: Не, у руке није имао ништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте видели?

СВЕДОК ИСЕН ИСЕНИ: Не, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. А је ли бачена нека бомба можда? Је ли нека бомба бацана у то време у Гњилану?

СВЕДОК ИСЕН ИСЕНИ: Јес, Исени Галип, бацили су.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И шта је било?

СВЕДОК ИСЕН ИСЕНИ: Ништа, дошао КФОР, гледа, нису могли да нађу њија ко је бацио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Је ли неко настрадао од те бомбе?

СВЕДОК ИСЕН ИСЕНИ: Од мене нису бацили, на моје чичино дете бацили.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је било с чичиним дететом?
СВЕДОК ИСЕН ИСЕНИ: Нису мене ту, седи она ту ја чујем бомба «бау».
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И је ли настрадала?
СВЕДОК ИСЕН ИСЕНИ: Зове ме кад сам отишао дао Бог, на терасу мало.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само тераса, а људи ништа?
СВЕДОК ИСЕН ИСЕНИ: Не, људи не.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Јесте ли поправили ту терасу?
СВЕДОК ИСЕН ИСЕНИ: Јесам.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте? Добро, а јесте ли чули можда да се десило нешто неки човек иде колима стане нешто, чека па га неко убије ту?
СВЕДОК ИСЕН ИСЕНИ: Не.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да је нађено неко тело у колима? Не?
СВЕДОК ИСЕН ИСЕНИ: Не.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли чули да је неко ишао, стајао ишао да купи хлеб или тако нешто па је нестао из реда?
СВЕДОК ИСЕН ИСЕНИ: Не.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли чули да је неко рецимо копао, ишао на њиву, тамо копао, радио шта се већ ради и нађу његово тело тамо?
СВЕДОК ИСЕН ИСЕНИ: Не.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли чули за некога човека ко је ишао да копа раку да би сахранили неку жену па је ту убијен док је копао гроб?
СВЕДОК ИСЕН ИСЕНИ: Јесте једна жена ми смо чули а ја нисам видео мојим очима, им и смо били, и ми смо узели ту жену, смо отерали у Приштину, док смо терали умрела жена.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А шта је било с том женом?
СВЕДОК ИСЕН ИСЕНИ: Бацили су бомбу ли, не знам.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како?
СВЕДОК ИСЕН ИСЕНИ: Бомбу ли, убили га неко, не знам, нисам је гледао.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па где сте нашли жену да возите у Приштину?
СВЕДОК ИСЕН ИСЕНИ: Па ту унутра у собу.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како се зове та жена?
СВЕДОК ИСЕН ИСЕНИ: Далеко од мене да ти кажем 20 км има.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 20 километара сте ишли да нађете жену у соби?
СВЕДОК ИСЕН ИСЕНИ: Ја, она је имала мужа и дошо је он код мене, кажу дођи сине жена ми овако и овако, кад сам ја отишо жена жива мало, док смо отерали у Приштину она умрела.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А је ли та жена била повређена од неког оружја или од бомбе или је била овако болесна?
СВЕДОК ИСЕН ИСЕНИ: Да те лажем ја нисам видео.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ништа нисте видели?
СВЕДОК ИСЕН ИСЕНИ: Нисам чуо.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли Ви разумели шта ја Вас питам? Био је један човек у Гњилану, то смо овде чули, он је отишао да копа гроб и тамо су га неки убили. Јесте ли чули за то?

СВЕДОК ИСЕН ИСЕНИ: Чуо сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па то да нам кажете шта је било с тим човеком док је копао гроб?

СВЕДОК ИСЕН ИСЕНИ: Он далеко од нас, друга мала то, друга улица.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је било с њим?

СВЕДОК ИСЕН ИСЕНИ: Било, умрела неко, он копао и не знам шта.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И?

СВЕДОК ИСЕН ИСЕНИ: То смо чули.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли се вратио кући кад је ископао гроб?

СВЕДОК ИСЕН ИСЕНИ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А како се он зове?

СВЕДОК ИСЕН ИСЕНИ: Нисмо могли ми да уђемо, да идемо ја тамо да гледамо ко је умрео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А што кад сте шетали слободно нисте могли да идете?

СВЕДОК ИСЕН ИСЕНИ: Па то кад су убили онога, ми смо имали страх да идемо тамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А кога су убили тог?

СВЕДОК ИСЕН ИСЕНИ: Не знам, нисам видео ја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кажем ког су убили па више нисте хтели да идете и нисте смели имали сте страх?

СВЕДОК ИСЕН ИСЕНИ: То је далеко од нас, ја у Абдула Прешева, далеко тамо, ја несмем, нисам хтео да идем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А где је то?

СВЕДОК ИСЕН ИСЕНИ: То је убили га, ко је, ја сам чуо убили ги, он на гробље био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А како се зове тај кога су убили?

СВЕДОК ИСЕН ИСЕНИ: Ћемаљ.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је имао синове он?

СВЕДОК ИСЕН ИСЕНИ: Имао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па где су му синови, јесу ли остали у Гњилану или отишли?

СВЕДОК ИСЕН ИСЕНИ: Жену и деца има у Бујановац.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Јесте ли чули још за тако неки случај?

СВЕДОК ИСЕН ИСЕНИ: Не, нисам чуо, за негде сам чуо, и за она жена.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само за овога сте чули што је копао?

СВЕДОК ИСЕН ИСЕНИ: Јес, било на гробљу, копао, ја сам чуо тако, што видео је очи, ја ће кажем, нема туј лажи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, ја Вас питам шта чују уши, а не шта виде очи, ја разумем да нисте све могли да видите, али сте можда нешто чули, јесте ли разговарали Ви с неким?

СВЕДОК ИСЕН ИСЕНИ: А, молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли Ви разговарали с неким, јесте ли комуницирали са неким?

СВЕДОК ИСЕН ИСЕНИ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте разговарали тад?

СВЕДОК ИСЕН ИСЕНИ: Не, не, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Имате ли Ви комшије, пријатеље, фамилију?

СВЕДОК ИСЕН ИСЕНИ: Имам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Имате?

СВЕДОК ИСЕН ИСЕНИ: Имам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Зато Вас питам да ли сте чули нешто?

СВЕДОК ИСЕН ИСЕНИ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Зато Вас питам јесте ли чули нешто, јесте ли Ви нешто разговарали с неким?

СВЕДОК ИСЕН ИСЕНИ: Ми смо причали идемо да седимо, они дођу код мене, ја идем код њега и то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И нисте чули ништа?

СВЕДОК ИСЕН ИСЕНИ: Не, ништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте видели можда војне аутомобиле на улици?

СВЕДОК ИСЕН ИСЕНИ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не?

СВЕДОК ИСЕН ИСЕНИ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да ли се ови људи који су из УЧК, јесу ли они били код ваших комшија и пријатеља и рођака да питају за оружје исто као код Вас?

СВЕДОК ИСЕН ИСЕНИ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па јесте ли разговарали о томе?

СВЕДОК ИСЕН ИСЕНИ: Па јесам, имаш оружје, немам оружје. Каже ако имате дај ми га.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А по колико њих дође, на пример један или двојица?

СВЕДОК ИСЕН ИСЕНИ: Не, не, три.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: По три? Јесу ли млађи или старији људи?

СВЕДОК ИСЕН ИСЕНИ: Па има млађи, има старији.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А како је то КФОР пуштао да сад та друга војска иде слободно?

СВЕДОК ИСЕН ИСЕНИ: Па КФОР дође, он дође касно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не разумем Вас, како касно?

СВЕДОК ИСЕН ИСЕНИ: Па дође овако 4, 5 сати дође, КФОР иде на друго места, шета се и он КФОР, не може да донесе бог КФОР док дође ти си готов. Он гледа свој посао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како?

СВЕДОК ИСЕН ИСЕНИ: Он доша за себе рачун, да заради паре КФОР, немој да донесе бог да те убије неко, се док да дође КФОР ти си готов.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, сад.

СВЕДОК ИСЕН ИСЕНИ: Е, да сам ја сео ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сад то да Вас питам за аутобуску станицу, пустите сад то. Јесте ли ишли на аутобуску станицу?

СВЕДОК ИСЕН ИСЕНИ: Кад?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па тад у то време? Све Вас питам за тад, ништа сад Вас не питам.

СВЕДОК ИСЕН ИСЕНИ: Нисам био тамо, шта да тражим тамо, моју мајку да тражим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте били уопште?

СВЕДОК ИСЕН ИСЕНИ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А што кад сте се слободно шетали, што нисте ишли до аутобуске станице, до цркве, до џамије, мало до центра?

СВЕДОК ИСЕН ИСЕНИ: Идем да купим пасуљ, кромпир, храну за жену.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па је ли се дешавало нешто на пијаци?

СВЕДОК ИСЕН ИСЕНИ: Не, ништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На пијаци јесте ли чули да је један човек, неки човек задављен ту на пијаци, убијен?

СВЕДОК ИСЕН ИСЕНИ: Нисам чуо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте чули?

СВЕДОК ИСЕН ИСЕНИ: Не. Ја купим храну и бегам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А јесте ли видели можда солитер у Гњилану, највећу ону зграду?

СВЕДОК ИСЕН ИСЕНИ: Како, молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Највишу зграду ону, са много спратова у Гњилану, знате ли где је то?

СВЕДОК ИСЕН ИСЕНИ: Знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па јесте ли ишли до тамо?

СВЕДОК ИСЕН ИСЕНИ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ко је тамо живео?

СВЕДОК ИСЕН ИСЕНИ: Тамо, Шиптари су тамо били.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шиптари?

СВЕДОК ИСЕН ИСЕНИ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А Срби где су били за то време?

СВЕДОК ИСЕН ИСЕНИ: Ту су били у варош, мало тамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесу ли бежали Срби после бомбардовања?

СВЕДОК ИСЕН ИСЕНИ: Има још Срби, шета се, нико не ги дира, нико.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, ја Вас питам да ли су Срби бежали за Србију после бомбардовања?

СВЕДОК ИСЕН ИСЕНИ: Побегли су, неки остали, неки су побегли.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А је ли више побегло или више остало?

СВЕДОК ИСЕН ИСЕНИ: Ја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта ја? Да ли је више побегло или је више остало?

СВЕДОК ИСЕН ИСЕНИ: Више побегли су.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесу ли ишли тракторима, колима или су ишли онако пешке или аутобусом, како су ишли?

СВЕДОК ИСЕН ИСЕНИ: Ко је имао кола, ко је има, без кола или.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад је то било?

СВЕДОК ИСЕН ИСЕНИ: Па још нису били бомбардоваље, они су побегли.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли дошао КФОР кад су бежали Срби?

СВЕДОК ИСЕН ИСЕНИ: Још није дошао КФОР.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Још није дошао КФОР?

СВЕДОК ИСЕН ИСЕНИ: Ја, они су побегли.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А војска?

СВЕДОК ИСЕН ИСЕНИ: Војска је пре побегла.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Прво војска побегла па онда људи па дошао КФОР?

СВЕДОК ИСЕН ИСЕНИ: Па ја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. А да ли су ту долазили и Албанци из неких других крајева, на пример из ове јужне Србије, Прешево, Бујановац или из Македоније или из Албаније, или су били само ту ваши локални из Гњилана?

СВЕДОК ИСЕН ИСЕНИ: Па били су, били.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?

СВЕДОК ИСЕН ИСЕНИ: Били су.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Били су који?

СВЕДОК ИСЕН ИСЕНИ: Албанци су били, овија Турско, Албанија, тамо су били.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Из Албаније?

СВЕДОК ИСЕН ИСЕНИ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ови Прешево, Бујановац, јесу ли они били?

СВЕДОК ИСЕН ИСЕНИ: Били су, били су.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И они су били?

СВЕДОК ИСЕН ИСЕНИ: Ретко су били.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ретко или како?

СВЕДОК ИСЕН ИСЕНИ: Били су, били.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Били? А где су они спавали?

СВЕДОК ИСЕН ИСЕНИ: Код своје куће.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па одакле њима кућа кад су им куће у Бујановцу и Прешеву?

СВЕДОК ИСЕН ИСЕНИ: Па има своја кола и иде, има кола.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И?

СВЕДОК ИСЕН ИСЕНИ: Нису ме дирали, нису ме.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не Вас дал су, јел Ви разумете ја питам, где су они спавали ако дођу из Прешева и Бујановца, из Албаније, где су они спавали у Гњилану?

СВЕДОК ИСЕН ИСЕНИ: Е, то не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па јесте ли чули можда?

СВЕДОК ИСЕН ИСЕНИ: Ја сам чуо били су, а где су спавали нисам видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А шта свирате, свирате или певате?

СВЕДОК ИСЕН ИСЕНИ: Ко?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви?

СВЕДОК ИСЕН ИСЕНИ: Ја свирам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли музичар?

СВЕДОК ИСЕН ИСЕНИ: Музикант.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па свирате?

СВЕДОК ИСЕН ИСЕНИ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А који инструмент?

СВЕДОК ИСЕН ИСЕНИ: Бубањ.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А где свирате?

СВЕДОК ИСЕН ИСЕНИ: Ја?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да.

СВЕДОК ИСЕН ИСЕНИ: Па по Шиптари.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Свирате у некој кафани или само кући на забавама, свадбама и тако?

СВЕДОК ИСЕН ИСЕНИ: На свадбама, ко се жени идемо на свадбу, у кафану.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Код Албанаца или код Срба, или не бирате?

СВЕДОК ИСЕН ИСЕНИ: Ко ме зове идем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко Вас зове?

СВЕДОК ИСЕН ИСЕНИ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Имате ли неку своју групу с којом свирате?

СВЕДОК ИСЕН ИСЕНИ: Имам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кажите ми јесте ли свирали у време бомбардовања?

СВЕДОК ИСЕН ИСЕНИ: Јесам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А јесте ли свирали после бомбардовања?

СВЕДОК ИСЕН ИСЕНИ: Од 12 година, то сам узео мој инструмент и ја свирам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли могли да живите од тога после бомбардовања?

СВЕДОК ИСЕН ИСЕНИ: Јесам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесу ли Вас звали после бомбардовања да славе нешто?

СВЕДОК ИСЕН ИСЕНИ: Јесу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта су славили?

СВЕДОК ИСЕН ИСЕНИ: Па жени се, прави сине, снашке и то ти је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли ишли у албанске куће после бомбардовања?

СВЕДОК ИСЕН ИСЕНИ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте ишли у албанске куће после бомбардовања на прославе?

СВЕДОК ИСЕН ИСЕНИ: Јесам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад жени сина, кад се роди дете, јесте?

СВЕДОК ИСЕН ИСЕНИ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли добијали паре за то? Је ли то могло нормално да се прави кад је дошао КФОР?

СВЕДОК ИСЕН ИСЕНИ: Ја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте? Е, сада да Вас питам. Јесу ли ту били људи у униформама или само овако нормално обучени овако као ми у цивилу?

СВЕДОК ИСЕН ИСЕНИ: Обучени.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У униформама УЧК?

СВЕДОК ИСЕН ИСЕНИ: Пре.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад пре?

СВЕДОК ИСЕН ИСЕНИ: Кад је било бомбардовање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Бомбардовање?

СВЕДОК ИСЕН ИСЕНИ: Ја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ови на пример који дођу да траже униформе, овај оружје и то, да ли се они пресвуку или они?

СВЕДОК ИСЕН ИСЕНИ: Још има то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не сад, ја Вас све питам тад 1999. године, после бомбардовања, тад јесте ли ишли да свирате?

СВЕДОК ИСЕН ИСЕНИ: Јесам, био сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И да ли су и људи у униформама тад нешто славили? Да ли се махало неком заставом кад је прослава?

СВЕДОК ИСЕН ИСЕНИ: Јесте, јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па која застава?

СВЕДОК ИСЕН ИСЕНИ: Шиптарска.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, па то Вас питам? Па које униформе?

СВЕДОК ИСЕН ИСЕНИ: Цивилне овако, нису имали, обучени су.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Обучени у одело обично.

СВЕДОК ИСЕН ИСЕНИ: У одело да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А у униформе УЧК не?

СВЕДОК ИСЕН ИСЕНИ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. И када дођете на те прославе да ли се чуло нешто да су Срби отишли, да је неко ушао у неку кућу, је ли славио неко да се негде уселио?

СВЕДОК ИСЕН ИСЕНИ: Не, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не? Добро. А шта је било с овим људима, ови који су отишли, и те куће што су им упаљене, јесу ли они се враћали после у Гњилане или су, сад нису тамо, где су они?

СВЕДОК ИСЕН ИСЕНИ: У Шведску, Немачку, у Италију, сви су отишли.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК ИСЕН ИСЕНИ: Ко је имао паре отишао, побегао, а ко нема паре седи кући чува овце.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ко је био командант Гњилана, ко је био главни?

СВЕДОК ИСЕН ИСЕНИ: Ја мој татко не знам како. Ко је био командант? Мој ћале не знам ја, где знам ја, ма моју кућу, нисам ја да гледам ја ко је био капетан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не капетан, ко је био главни у граду Гњилану после бомбардовања?

СВЕДОК ИСЕН ИСЕНИ: Не, не знам ја то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, а Ви сте радили, кажете код истражног судије у Комуналном предузећу «Гњилане»?

СВЕДОК ИСЕН ИСЕНИ: Ја сам радио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: До када?

СВЕДОК ИСЕН ИСЕНИ: Ја 28 година сам радио ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: До кад?

СВЕДОК ИСЕН ИСЕНИ: До ево 4 године не радим сад.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па онај што је копао тамо гроб, он је исто код Вас био у предузећу?

СВЕДОК ИСЕН ИСЕНИ: Па био, не стао, он стао, није радио, мало радио приватно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Приватно је радио?

СВЕДОК ИСЕН ИСЕНИ: Ја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Рекли сте код истражног судије да је било несигурно у Гњилану али да Вас у кући нико није малтретирао а сад овде кажете да сте шетали слободно?

СВЕДОК ИСЕН ИСЕНИ: Не, мене нису дирали нико.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А шта је то било несигурно, то Вас питам, код истражног судије да сте рекли несигурно? Да ли се сећате тога да сте рекли? Нисте то Ви рекли? Ви сте рекли код истражног судије да нисте смели да приђете кад је срушен споменик Цару Лазару јер сте се плашили да Вас не убију?

СВЕДОК ИСЕН ИСЕНИ: Ја сам био, ја се шетам се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шетали сте се, али да ли сте се плашили док се шетате?

СВЕДОК ИСЕН ИСЕНИ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте? Добро, а знате ли кад је срушен споменик Цару Лазару?

СВЕДОК ИСЕН ИСЕНИ: Знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли била прослава нека?

СВЕДОК ИСЕН ИСЕНИ: Јесте музика била.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли свирали?

СВЕДОК ИСЕН ИСЕНИ: Албанци. Ја, ја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Свирали сте?

СВЕДОК ИСЕН ИСЕНИ: Ја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А код истражног судије кажете «био сам ту али нисам смео да приђем, плашио сам се да ме не убију»?

СВЕДОК ИСЕН ИСЕНИ: Ја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта?

СВЕДОК ИСЕН ИСЕНИ: Нисам био ту, нисам, имао страх.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте били ту, нисте имали страх, свирали сте кад је срушен споменик и шетали сте се слободно?

СВЕДОК ИСЕН ИСЕНИ: Не, не, нисам био ту, нисам хтео, не смем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А што не смете, што?

СВЕДОК ИСЕН ИСЕНИ: Имам страх.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од ког?

СВЕДОК ИСЕН ИСЕНИ: Па од Албанци.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Што се плашите кад свирате код њих?

СВЕДОК ИСЕН ИСЕНИ: Не се зна.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али свирате код њих?

СВЕДОК ИСЕН ИСЕНИ: Ако свираш, има разни људи, неко ће дође, једну будалу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па јесте ли ви чули да су убијени?

СВЕДОК ИСЕН ИСЕНИ: Па ...седели сас моју бабу ту унутра.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли чули да су убијени разни Срби? Кажете код истражног судије: «Ја сам чуо да су убијени разни Срби», јесте ли чули или нисте?

СВЕДОК ИСЕН ИСЕНИ: Ја сам чуо на парк а не знам ко је човек.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, не питам Вас ја ко их је убио, него да ли сте чули?

СВЕДОК ИСЕН ИСЕНИ: Јесам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли чули ово што сам Вас питала да је неко копао њиву па је убијен?

СВЕДОК ИСЕН ИСЕНИ: Не, нисам чуо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ништа од тога? Добро, али сте чули да су убијени? Добро. Ништа, то је то што сам ја имала да Вас питам ако немате Ви још нешто чега сте се сетили? Сећате ли се још нечега?

СВЕДОК ИСЕН ИСЕНИ: Не, ништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Да ли има тужилац, тужилац је предложио овога сведока, питања?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Овог сведока је предложио колега Крстић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У оптужници је предложен сведок.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Још нису та времена, тужилац ће предложити све што је било у истрази што може да допринесе материјалној истини, утврђивање материјалне истине, али иначе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како нисам баш све евидентирала.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: И овог и оног следећег сведока видећете после, је довео господин Крстић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Тужиоче, да проверимо овде на страни 26 оптужнице у предлозима каже да се саслушају под 4.општењени и сведоци Алишани Шефик и Исени Исен али то је то, сад смо то прочитали, Ви сте нам објаснили. Да ли имате питања за сведока?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Имам. Ево да почнемо од тога, откуда Ви у суду, ко Вас је позвао и ко Вас је довезао? Ко Вас је довезао и код истражног судије и данас ко Вас је довезао?

СВЕДОК ИСЕН ИСЕНИ: Он.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Он Вас је довезао из Гњилана?

СВЕДОК ИСЕН ИСЕНИ: Ја.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Здравко Крстић Вас је довезао из Гњилана данас?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Данас?

СВЕДОК ИСЕН ИСЕНИ: Не, сами смо дошли.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па како сами? Како сте дошли?

СВЕДОК ИСЕН ИСЕНИ: Сас кола.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Којим колима?

СВЕДОК ИСЕН ИСЕНИ: Први пут треба да ми платите трошкове, пре сам дошао нисте ми дали паре и сад сам дошао сас кола.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чекајте, немојте реаговати браниоци, сачекајте, немојте реаговати браниоци, немојте тако одговарати. Кажите ми, тужилац Вас пита како сте Ви дошли, ко је управљао тим аутомобилом?

СВЕДОК ИСЕН ИСЕНИ: Сас кола смо дошли.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је возио кола?

СВЕДОК ИСЕН ИСЕНИ: Албанац.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли то овај други сведок Алишани Шефик?

СВЕДОК ИСЕН ИСЕНИ: Што је с мене.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли он ту?

СВЕДОК ИСЕН ИСЕНИ: Ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, јесте ли заједно дошли?

СВЕДОК ИСЕН ИСЕНИ: Заједно смо дошли.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је, питам Вас, немојте махати молим Вас господине Крстићу, пита Вас тужилац да ли је Вас пронашао бранилац Крстић да дођете овде и да сведочите, да ли Ви њега познајете? Да ли познајете браниоца Крстића?

СВЕДОК ИСЕН ИСЕНИ: Не, пре сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пре сте га познавали?

СВЕДОК ИСЕН ИСЕНИ: Да, кад је дошао у Гњилане.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК ИСЕН ИСЕНИ: Кад је дошао у Гњилане здраво, здраво.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, нема проблема. Изволите тужиоче. Немојте устајати.

АДВ. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Приговарам начину испитивања, дакле, да ли је то предмет оптужнице, па то ДБ зна да сам ја ишо до ње, прате ме, то није проблем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим Вас седите.

ОПОМИЊЕ СЕ бранилац Крстић да не скаче и да не користи да ДБ зна где се он креће.

Изволите тужиоче наставите. Седите молим Вас, седите, седите, дозволите да завршимо овога сведока. Укључите овога сведока, укључите тужиоче молим Вас микрофон.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јесте ли познавали Џемала који је убијен на гробљу?

СВЕДОК ИСЕН ИСЕНИ: Ђема?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па кажете.

АДВ.ЗДРАВКО КРСТИЋ: Приговор, закључивање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хоћете ли молим Вас да се не укључујете. Наставите тужиоче.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Мало пре сте на питање суда рекли да је Ђемал који је радио у Комуналном у Гњилану убијен на гробљу и рекли сте чак да му је породица сада у кампу Салваторе у Бујановцу. Е, сад Вас ја питам јесте ли Ви познавали Ђемала?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, каже да није.

СВЕДОК ИСЕН ИСЕНИ: Ја сам чуо, а не знам ко је убио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не ко је убио него он, знате ли ко је он Ћемал, знате ли ко је он?

СВЕДОК ИСЕН ИСЕНИ: Ћема?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Тај што је убијен на гробљу?

СВЕДОК ИСЕН ИСЕНИ: Ћемал се зове, не Ћемал.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ћемал? Добро. Јесте ли знали Ћемала?

СВЕДОК ИСЕН ИСЕНИ: Ја.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јесте?

СВЕДОК ИСЕН ИСЕНИ: Радио сас мене он.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па зато Вас и питам и он је радио у Комуналном, то пита судија. Колико је деце имао, колико има деце Ћемал?

СВЕДОК ИСЕН ИСЕНИ: Четири.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Или осам?

СВЕДОК ИСЕН ИСЕНИ: Осам? Не бре какви, ја знам четири.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро. Где су сад?

СВЕДОК ИСЕН ИСЕНИ: У Бујановац.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А зашто нису у Гњилану?

СВЕДОК ИСЕН ИСЕНИ: Не знам, има стра мислим.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Има страх од чега?

СВЕДОК ИСЕН ИСЕНИ: Па не знам сад. Ја за мене знам, не се мешам ко је побегао, ко је, моју кућу не остављам ја. Ја сам радио приватно, видиш руке.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А тад кад је Ћемал убијен на гробљу?

СВЕДОК ИСЕН ИСЕНИ: Како?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Тад кад је радио, кад је убијен копао је раку, копао је рупу на гробљу. За кога је копао рупу да ли знате?

СВЕДОК ИСЕН ИСЕНИ: Нисам био у гробље ја. Ја сам чуо, то сам чуо убили га у гробље.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А зашто су га убили?

СВЕДОК ИСЕН ИСЕНИ: Па не знам сад.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Нисте чули да је копао за Србе раку?

СВЕДОК ИСЕН ИСЕНИ: Не знам, нисам имао ја да идем тамо да гледам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одговорио је.

СВЕДОК ИСЕН ИСЕНИ: И пре сам ти рекао, ја не лажем, кад сам био први пут.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, господине сада сачекајте да Вас тужилац пита и онда ћете одговарати, немојте овако да причате и да се нервирате?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Питаћу Вас исто ово што је, поменуо је суд то, Ви сте тада рекли код истражног судије да је било несигурно у Гњилану. Шта је то било несигурно, за кога је то било несигурно, за Албанце, за Србе, за Роме, за кога је било несигурно?

СВЕДОК ИСЕН ИСЕНИ: Па неки су побегли, неко има страх, неки су сели ту и то.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А од кога страх?

СВЕДОК ИСЕН ИСЕНИ: Од Албанци.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро. Код истражног судије сте рекли да сад има 30 ромских кућа а данас сте нам рекли да има 50 кућа у вашој улици. Колико сад има, од оних 500 колико има сада 30 или 50?

СВЕДОК ИСЕН ИСЕНИ: Па сад има 35, продао кућу.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А шта је са осталим кућама?

СВЕДОК ИСЕН ИСЕНИ: Па продао и побегао опет, отишао за Немачку а правио је КФОР њега кућу и продао и побегао, ко дирао неког, зашто је продао кућу, кад је направио КФОР кућу.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: 1999. године, није КФОР 1999. године правио куће?

СВЕДОК ИСЕН ИСЕНИ: Па сад ево нема 4 месеца.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па сад је правио, сад знамо коме.

СВЕДОК ИСЕН ИСЕНИ: Зашто да бега он, ко ти је реко.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Али 1999. године? Немам за сада више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немате више питања? Немојте одговарати ако Вас нико ништа не пита. Да ли браниоци имају питања? Миловић, Говедарица нико, Петровић, Спасојевић, овде нико, Ђукановић бранилац?

АДВ. МАРКО ЂУКАНОВИЋ: Код истражног судије је сведок изјавио да је КФОР правио куће избеглицама из махале и да су чак те куће лепше него куће оних становника махале који су остали, али да се колико он зна те куће продају, односно да их избеглице продају. Да ли остаје код те изјаве? Остајете ли код те изјаве?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ево сад је рекао то исто.

АДВ. МАРКО ЂУКАНОВИЋ: Добро. Такође сте изјавили да је после бомбардовања КФОР чувао ред, исто код истражног судије, тако да је било мирно, цитирам «ако неко направи неки зулум одмах га ухвате», је ли то истина? Остајете ли код те изјаве?

СВЕДОК ИСЕН ИСЕНИ: Ја.

АДВ. МАРКО ЂУКАНОВИЋ: Немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, хвала. Искључите молим Вас микрофон. Остали браниоци, Ресавац Бојан је рекао да нема питања. Бранилац адвокат Крстић, изволите.

АДВ. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Ја питам сведока да ли остаје у свему при датој изјави на записнику код истражног судије од 19.06.2009.године? Да ли остајете у свему при ономе што сте дали на записник код истражног судије 19.06.2009. године?

СВЕДОК ИСЕН ИСЕНИ: Ја.

АДВ. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Хвала, немам питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, бранилац Кастратовић нема питања? Оптужени Садику Селимон се нешто јавио? Јесте ли се јавили за неко питање? Оптужени Садику Селимон јесте ли се јавили за неко питање?

ОПТ. СЕЛИМОН САДИКУ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Приђите ту ако можете код браниоца.

ОПТ. СЕЛИМОН САДИКУ: Дobar дан. Да ли сте чули да је у Македонији био камп за Роме који су после бомбардовања, значи после рата пријавили се као

да су побегли тамо да би отишли негде у западним земљама, да је био камп у Македонији? Да ли сте чули за тај камп?

СВЕДОК ИСЕН ИСЕНИ: Јесам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Приђите микрофону.

СВЕДОК ИСЕН ИСЕНИ: Јесам.

ОПТ. СЕЛИМОН САДИКУ: Да ли сте чули да је неко ишао тамо, мислим из Македоније на западу негде?

СВЕДОК ИСЕН ИСЕНИ: Па јес на шатор су били.

ОПТ. СЕЛИМОН САДИКУ: У вашу улицу ту где живите,

СВЕДОК ИСЕН ИСЕНИ: Ја у Абдула Прешева, били су.

ОПТ. СЕЛИМОН САДИКУ: Да у Абдула Прешева?

СВЕДОК ИСЕН ИСЕНИ: Ја, у горњу махалу сви су били.

ОПТ. СЕЛИМОН САДИКУ: Да ли познајете све људе ту у вашој улици?

СВЕДОК ИСЕН ИСЕНИ: Како не познам.

ОПТ. СЕЛИМОН САДИКУ: Ко је убијен ту?

СВЕДОК ИСЕН ИСЕНИ: Где у?

ОПТ. СЕЛИМОН САДИКУ: У вашу улицу?

СВЕДОК ИСЕН ИСЕНИ: Само она жена.

ОПТ. СЕЛИМОН САДИКУ: Само она жена, нико други?

СВЕДОК ИСЕН ИСЕНИ: Други не.

ОПТ. СЕЛИМОН САДИКУ: Добро, немам више питања. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала. Фатон изволите, оптужени Фатон Хајдари изволите. Ставите слушалице. Ви сте рекли да разумете албански?

ОПТ. ФАТОН ХАЈДАРИ: Он разуме албански.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знам, сад ћемо да видимо.

ОПТ. ФАТОН ХАЈДАРИ: На српски да причам или на албански, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Који ћете језик?

СВЕДОК ИСЕН ИСЕНИ: Свеједно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хоћете ли да слушате превод на српски или овако да слушате оптуженог Фатона?

ОПТ. ФАТОН ХАЈДАРИ: Извини, ако имам ја право да кажем нешто он боље зна албански него српски.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И ја то мислим.

ОПТ. ФАТОН ХАЈДАРИ: Пошто је малопре нешто грешо, боље да прича албански.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Који ћете језик сад? Скините слушалице.

ОПТ. ФАТОН ХАЈДАРИ: Малопре рекао је мој комшија који је убијен налази се, био је 20 км даље од моје куће. Да ли није схватио питање на српски, јер тај убијени није био даље од 20 метара од његове куће ако идете, мајка Исенова, онда је то, није то толико далеко. Кад је она убијена Исенова мајка? Да ли је она убијена за време бомбардовања или после бомбардовања јер ја сам тад био у Гњилану, да ли је то било 2001. године? Кад се то догодило вероватно ти ниси био тамо, био си кући, да ли је то било за време бомбардовања или 2001. године?

СВЕДОК ИСЕН ИСЕНИ: Не знам ја то.

ОПТ.ФАТОН ХАЈДАРИ: Да ли је КФОР био смештен код радње Шемове после рата.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте у исто време говорити, не може да се преведе.

ОПТ.ФАТОН ХАЈДАРИ: Где је био још на неко друго место, да ли је био код оног златара, оно горе? Да ли је био тамо?

СВЕДОК ИСЕН ИСЕНИ: Јесте био.

ОПТ.ФАТОН ХАЈДАРИ: Да ли је био где су били смештени рефлектори?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Оптужени, не можете тако, мислим уопште не стиже да се преведе, не можете тако разговарати. Морате полако да постављате питања да чујемо превод.

ОПТ.ФАТОН ХАЈДАРИ: Важи. Сад може?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Може, полако само.

ОПТ.ФАТОН ХАЈДАРИ: Важи, извињавам се. Да ли можете да нам испричате да није тачно оно да су се догодила та убиства овако као што нас оптужују и што пишу у?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не можете тако питати, не можете тако питати да ли ти знаш да се нису догодила а он не зна шта пише у оптужници.

ОПТ.ФАТОН ХАЈДАРИ: И да нам испричате о свим тим лицима. Али он зна пошто је био присутан нон стоп.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, ово вам одбијам јер је он рекао да не зна ни за једно убиство.

ОПТ.ФАТОН ХАЈДАРИ: Не зна?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, он је рекао да не зна.

ОПТ.ФАТОН ХАЈДАРИ: Треба да потврдимо то, извињавам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он је рекао да не зна ни за једно убиство.

ОПТ.ФАТОН ХАЈДАРИ: Ја овде робијам због тога, он човек зна, он је био нон стоп тамо, био ослобођен.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али он каже да не зна ни за једно убиство.

ОПТ.ФАТОН ХАЈДАРИ: Ништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ни за једно убиство.

ОПТ.ФАТОН ХАЈДАРИ: Важи. Ништа, немам више.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта да му радимо. Вратите се, хвала вам. Видите ли господине Исени да и оптужени Фатон негодује, он тврди да ви све знате јер сте били тамо, а Ви је ли знате за нешто?

СВЕДОК ИСЕН ИСЕНИ: За кога, за овога?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не за овога него да се нешто десило?

СВЕДОК ИСЕН ИСЕНИ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате? Добро. Изволите оптужени Ахмет Хасани.

ОПТ. АХМЕТ ХАСАНИ: Добар дан, оптужени Ахмет Хасани. Само сам хтео да питам господина сведока. У целом Гњилану било је 500 кућа или само у вашој махали?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чујете ли шта Вас пита?

ОПТ. АХМЕТ ХАСАНИ: Хтео сам да Вас питам да ли у целом Гњилану, значи у целом граду било је 500 ромских кућа или само у Вашој махали.

СВЕДОК ИСЕН ИСЕНИ: У мојој махали.

ОПТ. АХМЕТ ХАСАНИ: Не 500 него 450, а у вашој махали није било више од 150 кућа. Ево само то сам хтео да потврдим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала. Добро. Кажите ми како сте дошли данас?

СВЕДОК ИСЕНИ ИСЕН: Мене питате?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да Вас.

СВЕДОК ИСЕНИ ИСЕН: Сас кола.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је возио та кола?

СВЕДОК ИСЕНИ ИСЕН: Кола?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, ко је возио кола?

СВЕДОК ИСЕНИ ИСЕН: Шофер.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел овај који је дошао овде са Вама други сведок или неко овако лице треће?

СВЕДОК ИСЕНИ ИСЕН: Не, вала други.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како се зове?

СВЕДОК ИСЕНИ ИСЕН: Не знам како се зове.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Колико сте му платили?

СВЕДОК ИСЕНИ ИСЕН: 200 евра.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 200 евра? Ви и овај Алишани по 100 или?

СВЕДОК ИСЕНИ ИСЕН: По 100.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: По 100. И он је плаћао трошкове и путарину. Колико Ви тражите за трошкове доласка данас у суд, јел Вам плаћено кад сте били код истражног судије?

СВЕДОК ИСЕНИ ИСЕН: Нисмо узели.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?

СВЕДОК ИСЕНИ ИСЕН: Нисмо први пут кад смо дошли нисмо узели паре.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ко Вас је довезао први пут?

СВЕДОК ИСЕНИ ИСЕН : Па, ми смо дошли.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ко Вас је довезао први пут?

СВЕДОК ИСЕНИ ИСЕН: Овај шофер.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Који овај шофер?

СВЕДОК ИСЕНИ ИСЕН: Што сас њега смо дошли.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Исти овај шофер?

СВЕДОК ИСЕНИ ИСЕН: Ја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А како се он зове?

СВЕДОК ИСЕНИ ИСЕН: Не знам, Бога ми.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како не знате, два пута Вас вози? Што га нисте питали? А како му кажете кад се возите, еј ти или еј Ви? Да Вас питам колико сте му дали прошли пут?

СВЕДОК ИСЕНИ ИСЕН: 200 евра.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 200 евра. Добро, и колико Ви тражите за данашњи долазак у суд?

СВЕДОК ИСЕНИ ИСЕН: Па колко дајете, ваше је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, одлучићемо о трошковима када будемо овог другог сведока саслушали. Кажите ми ако нема више питања за овога

сведока? Нема, можете да идете. Изађите сада, позваћемо овог другог сведока који је дошао с Вама.

СВЕДОК ИСЕНИ ИСЕН: Могу да идем? Ајде здраво.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Можете да идете, довиђења. Позовите Алишани Шефика.

Обзиром на информацију коју ја имам, оптужени Ахмет и оптужени Фатон, каже око 12 а не у 12, можемо ли то негде, не мора тачно у 12 да овог сведока завршимо. Е, одлично.

СВЕДОК АЛИШАНИ ШЕФИК

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволте господине, Алишани Шефик, који је Ваш матерњи језик?

СВЕДОК АЛИШАНИ ШЕФИК: Ромски.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како ћете говорити данас?

СВЕДОК АЛИШАНИ ШЕФИК: Може и српски.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Може и српски?

СВЕДОК АЛИШАНИ ШЕФИК: Може.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Сведок Алишани Шефик, са подацима као у списима од 19.06.2009.године,

Изјављује да је његов матерњи језик ромски, али се одриче права да се у поступку користи својим језиком и говориће српски.

Упозорен, опоменут, након што се опомиње на заклетву коју је положио, исказује:

Позвали смо Вас овде као сведока, као сведок дужни сте да говорите истину, лажно сведочење је кривично дело, морате да нам кажете све што знате, не смете ништа да прећутите, можете да ускратите одговор на питање које би Вас и Вама блиске сроднике изложило тешкој срамоти, знатној материјалној штети или кривичном гоњењу, положили сте заклетву код истражног судије, да ћете говорити истину, да ћете све што знате да нам кажете. Да ли се сећате те заклетве? Заклетве да ли се сећате?

СВЕДОК АЛИШАНИ ШЕФИК: Оћу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Да ли се сећате шта сте испричали када сте били код истражног судије?

СВЕДОК АЛИШАНИ ШЕФИК: Госпођо судија, ја кажем и ово ћу да кажем, стојим иза тог захтева што сам дао тада, можете да прочитате Ви као судија, ја стојим иза тога и толико је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Код истражног судије сте причали о догађајима после бомбардовања. Где сте Ви били тад?

СВЕДОК АЛИШАНИ ШЕФИК: У Гњилану.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел сте се Ви можда борили током бомбардовања? Јел сте били мобилисани?

СВЕДОК АЛИШАНИ ШЕФИК: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не?

СВЕДОК АЛИШАНИ ШЕФИК: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. И шта сте радили после бомбардовања?

СВЕДОК АЛИШАНИ ШЕФИК: Ту смо седели.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ко је био ту онда Срби, Албанци или КФОР?

СВЕДОК АЛИШАНИ ШЕФИК: Ту смо били Роми, тај насеље, онда су дошли Албанци, били имали су, међутим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А КФОР?

СВЕДОК АЛИШАНИ ШЕФИК: КФОР је после дошао ту на главну улицу, ставили су кућицу, и донели су агрегатори и поставили агрегатори имало је светло на све стране.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел није било светло пре тога?

СВЕДОК АЛИШАНИ ШЕФИК: Па није било, ја не знам, нешто са струјом што су правили није имало, него они су поставили агрегатори.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел било нормално да се купи хлеб?

СВЕДОК АЛИШАНИ ШЕФИК: Молим, нисам чуо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хлеб јел био да се купи нормално.

СВЕДОК АЛИШАНИ ШЕФИК: Мого је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Могоа је нормално да се купи?

СВЕДОК АЛИШАНИ ШЕФИК: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел сте могли нормално да идете по граду, на пијацу у радње и то?

СВЕДОК АЛИШАНИ ШЕФИК: Да, госпођо ја сам ишао, увек сам ишао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где сте ишли?

СВЕДОК АЛИШАНИ ШЕФИК: По град, у продавницу, где год ми је требало да идем, ја сам био, купио сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел била нека војска друга да се шета по улици или само КФОР?

СВЕДОК АЛИШАНИ ШЕФИК: Не, само КФОР је био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А УЧК?

СВЕДОК АЛИШАНИ ШЕФИК: Нисам њих видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел био УЧК уопште на Косову?

СВЕДОК АЛИШАНИ ШЕФИК: Па они били, али мене нису дирани нико.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, него, јел су били у Гњилану?

СВЕДОК АЛИШАНИ ШЕФИК: Били су госпођо, али мене да дирају, нису дирани.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел сте их видели можда?

СВЕДОК АЛИШАНИ ШЕФИК: А?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел сте их видели?

СВЕДОК АЛИШАНИ ШЕФИК: Кој?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па УЧК.

СВЕДОК АЛИШАНИ ШЕФИК: Ја Вам кажем госпођо да сам ишао да купим по моје потребе и одма сам се вратио кући јер нећу да шетам на мутну воду, кад је мутна вода.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Што је била мутна вода?

СВЕДОК АЛИШАНИ ШЕФИК: Па у време бомбардовања била је, то се није знало ни кој једе ни кој пије.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, ја Вас питам после бомбардовања? После бомбардовања Вас питам.

СВЕДОК АЛИШАНИ ШЕФИК: Госпођо ја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел било и тад исто опасно да се иде по улици?

СВЕДОК АЛИШАНИ ШЕФИК: Види, мени није било, ја сам ишао лепо као човек, купио сам и вратио сам се кући. Толико.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И док сте тако ишли и купили, јел сте видели КФОР?

СВЕДОК АЛИШАНИ ШЕФИК: КФОР је на сваки корак имало.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А УЧК?

СВЕДОК АЛИШАНИ ШЕФИК: УЧК слабо, ја нисам ги ни видио уопште њих.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А где су били остали из Ваше улице? Да ли су исто тако слободно шетали?

СВЕДОК АЛИШАНИ ШЕФИК: Па види, неко је изашао, неко се уплашио, сад.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта су радили ти који су се уплашили? Јел су можда напустили Гњилане или не?

СВЕДОК АЛИШАНИ ШЕФИК: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А где су отишли?

СВЕДОК АЛИШАНИ ШЕФИК: Има који су напустили у Бујановац, Македоније, свуда по земљи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А од чега су се плашили?

СВЕДОК АЛИШАНИ ШЕФИК: Па сад не знам ни ја госпођо, да ли од НАТО-а, да ли од ова УЧК, одакле ја знам?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А где је био НАТО?

СВЕДОК АЛИШАНИ ШЕФИК: НАТО, па била је ваљда у Македонији или где је била? Шта ја знам где је била.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А где је био УЧК?

СВЕДОК АЛИШАНИ ШЕФИК: Одакле знам госпођо, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како знате где је био НАТО?

СВЕДОК АЛИШАНИ ШЕФИК: То је већ било преко телевизора каже у Македонији лете авиони.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А јел су јављали можда на телевизији да се исељавају и Срби, а не само Роми?

СВЕДОК АЛИШАНИ ШЕФИК: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли су преко телевизије јављали да се исељавају и Срби или су јављали, или сте Ви само чули за Роме? Да ли су јављали нешто на телевизији за то?

СВЕДОК АЛИШАНИ ШЕФИК: Па јављали су госпођо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па шта сте чули?

СВЕДОК АЛИШАНИ ШЕФИК: Па то, што ко није хтео да седи, отишо тамо и то је то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел сте чули нешто у граду?

СВЕДОК АЛИШАНИ ШЕФИК: У граду не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ништа. Само преко телевизије?

СВЕДОК АЛИШАНИ ШЕФИК: Само то што чујем преко телевизије и то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: С ким сте Ви живели тад, колико је било тад људи у вашој породици.

СВЕДОК АЛИШАНИ ШЕФИК: Тад сам живео са петоро деце и женом коју сам имао болесну.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел сте имали браћу, сестре?

СВЕДОК АЛИШАНИ ШЕФИК: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Никог? Родитеље?

СВЕДОК АЛИШАНИ ШЕФИК: Родитељи сам имао у Македонију.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, да ли сте чули за неки случај да се догодио да је неке бачена бомба?

СВЕДОК АЛИШАНИ ШЕФИК: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Никада?

СВЕДОК АЛИШАНИ ШЕФИК: Јесте госпођо, код ону жену али то је било ноћу, ја кући, ја сам ниже од њих, али ко је шта, ја то не могу да знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па шта се десило то ноћу?

СВЕДОК АЛИШАНИ ШЕФИК: Ништа, нико није било повређено, нико ништа и то је то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, јел било неких кућа које су запаљене?

СВЕДОК АЛИШАНИ ШЕФИК: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је било кућа које су запаљене?

СВЕДОК АЛИШАНИ ШЕФИК: Одакле то могу да знам ко је сад колико ко запали госпођо, ја то не могу да знам госпођо судика.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па јел су биле запаљене или нису?

СВЕДОК АЛИШАНИ ШЕФИК: Нису биле запаљене.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није било упаљених кућа?

СВЕДОК АЛИШАНИ ШЕФИК: Било је, али ја одакле знам колико сад тачно да Вам бројим, то не могу да знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја Вас само питам да ли је било или није?

СВЕДОК АЛИШАНИ ШЕФИК: Госпођо, оно је било мало.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Било је мало?

СВЕДОК АЛИШАНИ ШЕФИК: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел су неке после направљене куће?

СВЕДОК АЛИШАНИ ШЕФИК: Да. То је ово УНХЦР, УНДП.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, кажите ми молим Вас, да ли сте Ви чули за неке људе који су отети на улици или убијени?

СВЕДОК АЛИШАНИ ШЕФИК: То нисам чуо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Никада то нисте чули?

СВЕДОК АЛИШАНИ ШЕФИК: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ево, да Вам ја кажем, судимо овде неким људима зато што се чуло да су неки људи отети на улици, па одведени у неки интернат, па мучени, па су неке жене одведене па су силоване и мучене, па онда има неких људи који су били у Гњилану, дођу овде и причају како су разне људе отимали, упадали им у куће, палили куће, убијали људе, ми за то судимо, људи који су били у то време у Гњилану причају.

СВЕДОК АЛИШАНИ ШЕФИК: Госпођо, ја могу по имена да кажем они који су били до мене, четврта или пета кућа је била, по имена могу да кажем, те децу знам ги, да нису лоши, ја знам ги ту смо били у улицу заједно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте нам причати о томе, ја Вас само питам да ли сте чули за ово или не?

СВЕДОК АЛИШАНИ ШЕФИК: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, Ви тврдите да код Вас у улици није било никаквих убистава.

СВЕДОК АЛИШАНИ ШЕФИК: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Паљења кућа?

СВЕДОК АЛИШАНИ ШЕФИК: Не, то је била једна кућа, али то је, вратио се ђовек, урадили му кућу, он живи, сад ту је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Неко јел бацио бомбу?

СВЕДОК АЛИШАНИ ШЕФИК: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел сте ишли на пијацу?

СВЕДОК АЛИШАНИ ШЕФИК: Јесам био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Знате да је неки човек задављен на пијаци?

СВЕДОК АЛИШАНИ ШЕФИК: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Задали неког човека на пијаци.

СВЕДОК АЛИШАНИ ШЕФИК: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта не? Шта не? То се није десило или Ви то нисте чули?

СВЕДОК АЛИШАНИ ШЕФИК: Не, није се десило тамо ништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, а шта Ви уопште знате, шта Ви знате ако све ово не знате? Јел има нешто што Ви знате?

СВЕДОК АЛИШАНИ ШЕФИК: Па могуће да нема, али ово што сам реко.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Изволите, да ли тужилац има питања?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добар дан.

СВЕДОК АЛИШАНИ ШЕФИК: Добар дан.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ми се познајемо.

СВЕДОК АЛИШАНИ ШЕФИК: Да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Код истражног судије смо се упознали.

СВЕДОК АЛИШАНИ ШЕФИК: Да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па сам Вас ја питао откуда Ви овде, па сте ми Ви код истражног судије рекли да је дошао адвокат Крстић код Вас на врата?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је било?

АДВ.ЗДРАВКО КРСТИЋ: Јел је то најважније?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте бранилац Крстић, немојте да вичете молим Вас браниоче немојте да вичете, немојте да вичите молим Вас да не

направимо сада паузу да се Ви извичете ван суднице. Ајде нека тужилац настави са питањима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА:

Опомиње се бранилац Крстић да не добацује без микрофона, да је због ауторитета суда он принуђен да интервенише.

Молим Вас браниоче да се уздржите више од коментара без микрофона. Наставите тужиоче с питањима. Не.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јел тако? То је било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Вратите се на почетак, не знам шта јел тако?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ја сам се јавио, познајемо се нас двојица, упознали смо се код истражног судије,

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте питање јел тако, него поставите питање.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Где Ви радите сада?

СВЕДОК АЛИШАНИ ШЕФИК: Ја?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да.

СВЕДОК АЛИШАНИ ШЕФИК: Кући сам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А шта радите? Јел сте запослени негде?

СВЕДОК АЛИШАНИ ШЕФИК: Са децу сам моментално пошто ми је жена умрела.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро. Питам Вас да ли радите негде?

СВЕДОК АЛИШАНИ ШЕФИК: Радим по приватно овако.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А шта радите?

СВЕДОК АЛИШАНИ ШЕФИК: Свашта, ко год ме зове да копам, да радим нешто, ја за паре идем да радим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, повремене послове.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: И колко месечно зарадите тако?

СВЕДОК АЛИШАНИ ШЕФИК: Господине, сада то не могу да Вам то кажем месечно колко зарадим, некад имам некад немам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па отприлике.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А шта је то важно сада за ово.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Видећете.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ајде онда да пређемо одмах да видимо.

СВЕДОК АЛИШАНИ ШЕФИК: Господине, то не могу да кажем, не могу да знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте викати.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јел то испод 100 евра? Више од 100 евра?

СВЕДОК АЛИШАНИ ШЕФИК: Не знам господине, некад немам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тужиоче. Не вичите, не вичите, одговорили сте.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јесте ли Ви одборник у Скупштини општине Гњилане?

СВЕДОК АЛИШАНИ ШЕФИК: Јесте.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јел то постоји нека плата за то?

СВЕДОК АЛИШАНИ ШЕФИК: Не, волентерски.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Волонтерски. Онда Ви треба да знате, ја претпостављам па Вас ја то питам колко има Рома у Гњилану сада?

СВЕДОК АЛИШАНИ ШЕФИК: Сада? Знам, негде око 40 и нешто куће смо, Роми.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Сада?

СВЕДОК АЛИШАНИ ШЕФИК: Да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А колко је било ромских кућа 99 године?

СВЕДОК АЛИШАНИ ШЕФИК: Било је пуно.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Колко је то?

СВЕДОК АЛИШАНИ ШЕФИК: Насеље је био велики.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Колко је то пуно? Мало пре смо чули од Вашег друга да је било преко 500.

СВЕДОК АЛИШАНИ ШЕФИК: Није 500 било. Шта 500?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Кућа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте викати, кажите колико.

СВЕДОК АЛИШАНИ ШЕФИК: Није господине 500 кућа.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Колко, колко је то?

СВЕДОК АЛИШАНИ ШЕФИК: Мање је било.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Колко је мање од 500?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сачекајте тужиоче.

СВЕДОК АЛИШАНИ ШЕФИК: Немам сад то документацију да Вам кажем колико је имало.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јел имате иначе код куће документацију колко је било?

СВЕДОК АЛИШАНИ ШЕФИК: Господине, сад ја кажем да немам то.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А да ли сте чули да је било ко у Гњилану лета 1999.године, убијен, рањен, претучен?

СВЕДОК АЛИШАНИ ШЕФИК: То нити, рекао сам ти и онај први пут господине, и опет ће да кажем, немој ме питати за онога, за онога, питај ме ово на кратко што треба да ме питаш, не могу ти ја сад или Јанка или Станка или Петка, молим те господине.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па не знам, једино да ми помогнете Ви мене да кажете шта да Вас питам, па ћу ја да Вас питам. Али, ја Вас питам уопштено да ли знате, да ли сте чули

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пита Вас лепо тужилац јесте ли чули, ја сам Вас питала, јел сте чули да се нешто десило?

СВЕДОК АЛИШАНИ ШЕФИК: Ја кажем да не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није чуо.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро, Ви сте у броју Абдула Прешева 282.

СВЕДОК АЛИШАНИ ШЕФИК: Да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А у ком броју је Фазли Ајдари?

СВЕДОК АЛИШАНИ ШЕФИК: Одакле знам?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па кажете, овде кажете у истрази да је он ваш из ваше махале.

СВЕДОК АЛИШАНИ ШЕФИК: Ко каже?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па Ви кажете. Ја Вас питам на страни 3 записника код истражног судије, а Ви кажете ја иначе знам ко је Фазли Ајдари, он је некад радио у цивилној заштити, живи код нас у махали, с њим сам на здраво здраво, видео сам га последњи пут пре двадесетак дана, и у следећој реченици кажете Здравка Крстића сам упознао тако што је он дошао код мене кући у Гњилане. Сад Вас ја питам где живи Фазли Ајдари?

СВЕДОК АЛИШАНИ ШЕФИК: У Гњилане, али он сад није моментално ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не сад, пита Вас јел живи у Гњилану, јел му то кућа, тако сте рекли.

СВЕДОК АЛИШАНИ ШЕФИК: У Гњилане живи, госпођо судика, живи, али није више у Абдула Прешева, али не знам на који део, јел ту је овај ХПД то стране организације истерала од ромске куће те људе који су ушли.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јел Фазли Ајдари ушао у ромску кућу па је сад истеран?

СВЕДОК АЛИШАНИ ШЕФИК: Да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро. Хвала, то Вас питам. А у којој кући је био?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чекајте, ко је то Фазли Ајдари?

СВЕДОК АЛИШАНИ ШЕФИК: Господо, ја знам да је радио у цивилну заштиту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А шта је радио у цивилној заштити?

СВЕДОК АЛИШАНИ ШЕФИК: А појма не знам ко је шта је тај човек.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па како онда уђе у нечију кућу?

СВЕДОК АЛИШАНИ ШЕФИК: Па сви су напустили куће.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И он је ушао у празну кућу?

СВЕДОК АЛИШАНИ ШЕФИК: Да, била је празна кућа, ушао човек.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А кад?

СВЕДОК АЛИШАНИ ШЕФИК: То је после бомбардовање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па јел му неко помагао да се усели?

СВЕДОК АЛИШАНИ ШЕФИК: То не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел био у униформи кад је ушо? Са оружјем? Јел био у униформи и са оружјем кад је ушао?

СВЕДОК АЛИШАНИ ШЕФИК: Не, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел сте га гледали или?

СВЕДОК АЛИШАНИ ШЕФИК: Не, не, ништа нисам видео, ја сам био са женом да ти кажем, у болницу јер жена ми била болесна, имам документацију могу да Вам донесем да ми је жена била од срца.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте сад за жену, молим Вас. Изволте тужиоче.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јел знате у којој кући? Немојте да гледате адв.Крстића да Вам он.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте, немојте.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Не, то ми је јасно да мора Вас да гледа, али сад је незгодно док ја постављам питања да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питајте сад питање.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Не нисте видели сведок се окренуо према адвокату Крстићу који је климао главом и показао му шта треба и шта не треба, зато сам ја интервенисао и то је потврдио адвокат Крстић да је тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па гледајте мене.

СВЕДОК АЛИШАНИ ШЕФИК: Ја у Вас и у компјутер гледам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само у компјутер и овде у мене, никог другог.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Каква је та кућа била у коју се уселио Фазли Ајдари? Јел то нека страћара била или нека средња или нека богатија или каква је била?

СВЕДОК АЛИШАНИ ШЕФИК: Да ти кажем, ни велика а ни мала, онако средња, има једну собу и један ходник и први спрат и други спрат.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А како Ви то знате?

СВЕДОК АЛИШАНИ ШЕФИК: Господине, ја сам рекао и онај пут, та кућа на улицу на главни пут и то се види та кућа да је, и знамо, јер ту мој пара деда живео у ту улицу и знамо се, са те људе који су живели ту.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Шта је с тим људима који су живели у тој кући?

СВЕДОК АЛИШАНИ ШЕФИК: Па отишли су, напустили.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А што су отишли?

СВЕДОК АЛИШАНИ ШЕФИК: Одакле знам зашто?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А где данас живе?

СВЕДОК АЛИШАНИ ШЕФИК: У иностранству су у западне земље.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: У које западне земље? То су вам кажете дружили сте се с њима? Како се они зову?

СВЕДОК АЛИШАНИ ШЕФИК: Човече, сад ја ти кажем да су у западне земље, а где шта и како се зове.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па кажете да сте се дружили Ваш деда се с њима дружио и знате се дуго, па како се ти људи зову?

СВЕДОК АЛИШАНИ ШЕФИК: Име му је Рамиз, на тог дечка који је живео ту.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јел имао жену, јел имао оца, јел имао деду?

СВЕДОК АЛИШАНИ ШЕФИК: Мајка, отац умрели му.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро, како су се звали?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Презиме пита, презиме. То пита.

СВЕДОК АЛИШАНИ ШЕФИК: Презиме? Сад не могу ту да знам, они носили два презимена и то не знам госпођо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел се сећате бар једног?

СВЕДОК АЛИШАНИ ШЕФИК: А?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Бар једног јел се сећате?

СВЕДОК АЛИШАНИ ШЕФИК: Да ли беше Изаири или Рамизи сад то не могу да знам тачно, они су на два презимена, сад то не могу да знам на које презиме.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јел сте Ви били код Фазли Ајдари кући?

СВЕДОК АЛИШАНИ ШЕФИК: Не.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А како знате распоред?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Који распоред?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Мало пре је описао распоред на спрату, како знате распоред просторија кад нисте били код њега кући?

СВЕДОК АЛИШАНИ ШЕФИК: Човече, ја ту кућу знам ја ти кажем да пре, пре рата ту кућу знам, јер смо ту живели сви заједно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Зна од раније.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па колко сте, ако је сад остало 45 кућа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не 40. Добро.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Тако је рекао, он је рекао да као одборник зна да има око 45 кућа, колко се то Рома иселило из Гњилана 99 године, лета?

СВЕДОК АЛИШАНИ ШЕФИК: Доста.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Е, зашто се тих доста Рома иселило лета 1999.године?

СВЕДОК АЛИШАНИ ШЕФИК: Одакле знам бре господине? Одакле знам?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Немојте добацити адвокати.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јел сте чули за Ђемала који је убијен на гробљу?

СВЕДОК АЛИШАНИ ШЕФИК: Ја мислим да сам то рекао теби, то сам чуо, а ко га убио одакле знам, ја не могу да чувам по цели град да будем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пита Вас само јесте ли чули да је човек убијен?

СВЕДОК АЛИШАНИ ШЕФИК: Госпођо судинка ја сам чуо, то се чуло и по Београду и по западним земљама чуло се, а не у Гњилане који живи, јесте чуо сам па ко је шта.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па шта кажу, како се то десило?

СВЕДОК АЛИШАНИ ШЕФИК: Не знам, само знам да су га утепали, а ко је не знам. Одакле знам?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је радио кад му се то десило?

СВЕДОК АЛИШАНИ ШЕФИК: Госпођо, као што знам ја као што сам чуо да на гробље то било, а како то сад, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па шта је радио он на гробљу?

СВЕДОК АЛИШАНИ ШЕФИК: Одакле знам госпођо судика.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Отишао онако мислим, или је нешто радио.

СВЕДОК АЛИШАНИ ШЕФИК: Он био, радио у комунално, да ли је сад ископао некеме гроб, ил био по оном или по оном, то не могу да знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како по оном или по оном?

СВЕДОК АЛИШАНИ ШЕФИК: Под наређењем мислим фирме, јел комуналац имао и гробнице, дал имао он по задатку од комунално да ископа некеме гроб.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је то умро па му је он копао гроб?

СВЕДОК АЛИШАНИ ШЕФИК: А?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је умро па му је копао гроб?

СВЕДОК АЛИШАНИ ШЕФИК: Па одакле знам госпође судике, одакле знам?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мислим, јел Србин или Албанац?

СВЕДОК АЛИШАНИ ШЕФИК: Мислим да је то било у српско гробље.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Изволте. Гледајте овде, јел сам ја Вама рекла гледајте овде а Ви гледате сад овде.

СВЕДОК АЛИШАНИ ШЕФИК: Не, код њега не госпођо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ни случајно, па сад сам видела да гледате.

СВЕДОК АЛИШАНИ ШЕФИК: Не, живота ми, деце ми моје не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте да се кунете него гледајте у мене. Изволте тужиоче.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јел имао деце Ћемал?

СВЕДОК АЛИШАНИ ШЕФИК: Има.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Колко?

СВЕДОК АЛИШАНИ ШЕФИК: Не знам тачно колко има.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Где су они сада?

СВЕДОК АЛИШАНИ ШЕФИК: У Бујановац.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Где у Бујановцу?

СВЕДОК АЛИШАНИ ШЕФИК: У Салваторе.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Како се зову?

СВЕДОК АЛИШАНИ ШЕФИК: Одакле знам све деца како се зову, не знам. Одакле знам?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јел знате да ли је и где сахрањен Ћемал?

СВЕДОК АЛИШАНИ ШЕФИК: Не.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли је уопште сахрањен?

СВЕДОК АЛИШАНИ ШЕФИК: Не знам господине.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Дал су пронашли тело, деца, породица?

СВЕДОК АЛИШАНИ ШЕФИК: И то не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не зна, не зна.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро. Немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Хвала, да ли браниоци имају питања? Нико од бранилаца се не јавља осим браниоца Крстића.

АДВ.ЗДРАВКО КРСТИЋ: Ја ћу прво ставити примедбу на начин испитивања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

АДВ.ЗДРАВКО КРСТИЋ: Тужиоца али ја сам то и навикао, него више је примедба упућена већу и Вама лично као председници већа, зашто дозвољавате овако сугестивна питања и начин испитивања који сви доживљавамо овде као притисак на сведока.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

АДВ.ЗДРАВКО КРСТИЋ: То је што се тиче примедбе. Што се тиче питања, ја постављам једно питање, а имаћу потпитања после. Јел Ви остајете у свему при датој изјави на записник пред истражним судијом од 19.06.2009.године?

СВЕДОК АЛИШАНИ ШЕФИК: Да.

АДВ.ЗДРАВКО КРСТИЋ: Хвала. У том записнику сте рекли на страни 3 да је Бела Земља је један део Гњилана од улице Абдула Прешева кад се иде од цамије са леве стране и ту живе Албанци, јел тачно?

СВЕДОК АЛИШАНИ ШЕФИК: Да.

АДВ.ЗДРАВКО КРСТИЋ: Даље тврдите да у улици Абдула Прешева тамо где живите и сада није било никаквих убистава, јел остајете при томе?

СВЕДОК АЛИШАНИ ШЕФИК: Да.

АДВ.ЗДРАВКО КРСТИЋ: За ово време из оптужнице.

СВЕДОК АЛИШАНИ ШЕФИК: Не.

АДВ.ЗДРАВКО КРСТИЋ: Ја нисам кажете даље, нигде ишао из Гњилана и све време сам био са женом и децом тамо. Јел то тачно?

СВЕДОК АЛИШАНИ ШЕФИК: Да.

АДВ.ЗДРАВКО КРСТИЋ: Добро, хвала. То да сам ја био, то је тачно то није спорно то и тужилац зна. На страни 4 трећи пасус одоздо Ви кажете такође познајем и Рамиза Саликија, он је живео код нас па је отишао у Бујановац, напустио је кућу у Гњилану и сад живи у Бујановцу у касарни, у Гњилану му је направљена кућа од донација. Како ово у касарни да објасните, или је грешка нека, код касарне или у касарни?

СВЕДОК АЛИШАНИ ШЕФИК: У касарни.

АДВ.ЗДРАВКО КРСТИЋ: У касарни, добро а у Гњилану, а живи у касарни, пардон, а у Гњилану му је направљена нова кућа од донација, а стара кућа није била запаљена или слично, него је срушена као објекат пете категорије. Није за становање, колико је таквих кућа било које су срушене, нису за становање и направљене нове?

СВЕДОК АЛИШАНИ ШЕФИК: Па има доста. Има око 6 или 7 кућа које нису већ били за извршивање куће.

АДВ.ЗДРАВКО КРСТИЋ: И на последњој страници 5, Ви сте рекли; ја сам познавао а да, то није битно. Мухарем Абдулахи сада живи у Бујановцу и њему је направљена кућа код нас у махали, реновирана, и ја мислим да он живи сад у Бујановцу, то је један од сведока овде јел? Зато то питам, зато што му је тамо све бесплатно, прима помоћ и не исплати му се да се враћа у Гњилане где мора да ради. Јел то тачно?

СВЕДОК АЛИШАНИ ШЕФИК: То је тачно.

АДВ.ЗДРАВКО КРСТИЋ: Ја питам сада, колико је таквих Рома, а Ви познајете било да су искористили ово бомбардовање и после бомбардовања да оду у иностранство да раде, да приме помоћ и у Србији и тамо и да продају куће. Јел знате о томе нешто колико је, с обзиром да сте одборник за тај крај.

СВЕДОК АЛИШАНИ ШЕФИК: Види, има доста оних људи који су већ куће уграђени.

АДВ.ЗДРАВКО КРСТИЋ: Шта значи доста људи? Колико? 10, 15, 50?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Крстићу, он почне реченицу, Ви га прекидате.

АДВ.ЗДРАВКО КРСТИЋ: Па ја не вршим притисак на њега као тужилац, ја му помажем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не одговарајте ми господине Крстићу, изволите.

СВЕДОК АЛИШАНИ ШЕФИК: Има доста кућа које су већ уграђене, а људи на почетак дошли су због кућу и дошли су због пројекта јер било је питање 2.000 евра, да узимају кобајаги да раду, а они то узимали и направили кућу, после месец дана напустили кућу и отишли и кућа остаје сама.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Хоћемо ли да се бавимо сад оним што је важно за предмет оптужења?

АДВ.ЗДРАВКО КРСТИЋ: Па исто као што се тужилац бавио. Исто.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите, хоћете ли? Пређите на питања која су важна за предмет.

АДВ.ЗДРАВКО КРСТИЋ: Хоћу, прелазим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ставићете примедбу накнадно.

АДВ.ЗДРАВКО КРСТИЋ: Прелазим на ово, само да ја завршим тужиоче.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Каква заштита сведока?

АДВ.ЗДРАВКО КРСТИЋ: Само да ја завршим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чекајте да видимо каква заштита сведока?

АДВ.ЗДРАВКО КРСТИЋ: Па мени нисте судија дозволили да ја на шта то личи сада?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Бранилац је мало пре поменуо име сведока.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Слушајте господине Крстићу, хоћете ли сада да прекинемо суђење, молим Вас, споменули сте малопре заиста име сведока који је заштићен овде у предмету.

АДВ.ЗДРАВКО КРСТИЋ: Не, али овде га има.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хоћемо ли онда.

АДВ.ЗДРАВКО КРСТИЋ: Нисам, нисам, нисам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ви сте то рекли сада.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте споменули име сведока јавно. Добро, евидентирано ово што сте рекли, евидентирано је то што сте рекли, Ви сте на тај начин поступили противно одредбама ЗКП-а, Ви то знате, наставите са питањима. Ово није први пут господине Крстићу и оптужени су такође до сада прекршили и користили се именима у поступку овде заштићених сведока и спомињали имена.

АДВ. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Је ли могу сада да кажем?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите, наставите с питањима.

АДВ. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Дакле, ја не знам када је и од када тај сведок заштићен. У истрази постоји име и презиме.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте сада се упуштати.

АДВ. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Да је заштићен стајао би Х, У, или не знам, Б2, или «2» или тако даље, дакле није овде и ми употребљавамо данас запаисник у истрази, дакле ја не разумем у чему је проблем сада ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите.

АДВ. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Дакле, ја нисам то намерно урадио, ја само читам овде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, хајде наставите с питањима.

АДВ. ЗДРАВКО КРСТИЋ: То је једна ствар.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте читати, то можемо сви да прочитамо, поставите питања она која нису била и тичу се оптужења. Значи немојте читати.

АДВ. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Нећу више, није ми била намера, то хоћу да кажем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

АДВ. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Али кад год ја хоћу нешто да питам тужилац и Ви видите неку задњу намеру, само питам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Крстићу, хоћете ли да наставите са питањима или ако сте завршили омогућите другима.

АДВ. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Хоћу, хоћу да питам ако могу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Наставите с питањима.

АДВ. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Па то у изјави нисте рекли, а ни данас у одговорима на нека питања, сад сте споменули неких две хиљаде евра, па ја питам ко је коме давао, ко од кога узимао по две хиљаде евра па није долазио тамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: О којој години причате? Само ми кажите о којој години причате.

АДВ. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, ево сад о којој години причате то за две хиљаде евра, је ли то 1999 године било?

СВЕДОК АЛИШАНИ ШЕФИК: Од 1999., на овамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 1999. је неко добијао две хиљаде евра?

СВЕДОК АЛИШАНИ ШЕФИК: Није баш 1999., него је било око две хиљаде и нешто.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Онда нас то не занима господине Крстићу.

АДВ. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Судија, занима нас судбина тих људи јадних на које кука тужилац како су радили правио им неко друге куће, продавали, узимали, то је суштина мог питања. Дакле није био притисак него лукретивне намере тих становника.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је било касније, нас интересује 1999., то је касније све.

АДВ. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Па од тада су они у касарни, од тада они живе на рачун Црвеног крста и буџета Србије, а тамо им прави КФОР кућу па продају те куће, то је суштина питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

АДВ. ЗДРАВКО КРСТИЋ: То је суштина, а Ви ако нећете да утврдите ту истину овде то је друга ствар, ако Вам је најважније да ли је Крстић Здравко био тамо код овога сведока био је, и ићи ће опет, за разлику од тужиоца који не сме ни у Прешево да оде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Објасните ми то 1999., јесу неки људи напустили или кад су напустили куће, ових четрдесет што је остало, кад су отишли ти људи? Они други који су били ту петсто, триста кућа, остали, кад су они отишли?

СВЕДОК АЛИШАНИ ШЕФИК: Па види, господин судијке, сваки оно кад нешто, некеме како где одговара.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад су отишли? Кад?

СВЕДОК АЛИШАНИ ШЕФИК: Па неко отишо 1999., неко је отишо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је већина отишла 1999., или је већина отишла 2000., или је већина отишла 2001.?

СВЕДОК АЛИШАНИ ШЕФИК: Види, већина су отишли 1999.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је то било после бомбардовања или у току бомбардовања или почетком или крајем године, како опредељујете то време?

СВЕДОК АЛИШАНИ ШЕФИК: Почетком бомбардовања били су сви ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А кад је дошао КФОР?

СВЕДОК АЛИШАНИ ШЕФИК: Ондак су побегли за три дана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: За три дана су онда побегли ти?

СВЕДОК АЛИШАНИ ШЕФИК: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И где су отишли?

СВЕДОК АЛИШАНИ ШЕФИК: Па, ја сам реко госпон судијка, то је свуда су отишли по земљама.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Да ли су они имали неку опасност, да ли им је претила опасност од Срба, од Албанаца или од КФОР-а?

СВЕДОК АЛИШАНИ ШЕФИК: Па сад не знам од кога су се уплашили, шта су, појма немам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ту ваши комшије јесу ли побегли?

СВЕДОК АЛИШАНИ ШЕФИК: Види, ја имам баш ту те куће једно пет-шест, ту смо сви, тих пет-шест кућа и иза мене исто су туја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, али пошто сте одборник и крећете се међу људима чега су се они плашили?

СВЕДОК АЛИШАНИ ШЕФИК: Па што знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Што да одеш да оставиш своју кућу?

СВЕДОК АЛИШАНИ ШЕФИК: Види, они, знам, сад не могу оно, плашили су се пример као сад да Албанци ће да убије, ће прави, од тога су се плашили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И у оквиру програма повратка на Косово, да ли се њима праве куће?

СВЕДОК АЛИШАНИ ШЕФИК: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК АЛИШАНИ ШЕФИК: И дан данас се праве.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли оптужени имају нешто да питају овога сведока? Изволите, бранилац Кастратовић.

АДВ. МАРКО КАСТРАТОВИЋ: Поштовање, адвокат Кастратовић. Да ли су се плашили да нема посла, да нема шта да раде?

СВЕДОК АЛИШАНИ ШЕФИК: Добро, и то питао је ове организације знаш кад долазу да га враћају кући, да га враћају, каже да ли ћеш да ми нађеш посла, а они обећавају или ћемо да нађемо или ћемо дати две иљаде евра, што сам ја то реко, две иљаде евра да би он радио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

АДВ. МАРКО КАСТРАТОВИЋ: А тад 1999.?

СВЕДОК АЛИШАНИ ШЕФИК: Не 1999-те, тада је већ нико није било, једино КФОР само што је дошо.

АДВ. МАРКО КАСТРАТОВИЋ: Не, него људи пре него што су отишли јесу имали посла, шта су радили?

СВЕДОК АЛИШАНИ ШЕФИК: Да, радили су све по фирмама.

АДВ. МАРКО КАСТРАТОВИЋ: И онда пре КФОР-а.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Пустите га да одговори, немојте да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тужиоче, пустите браниоца да пита, бранилац Вас није прекидао. Изволите браниоче.

АДВ. МАРКО КАСТРАТОВИЋ: Шта су они радили у то време пре доласка КФОР-а почетком бомбардовања? Бомбардовање кад почне јесу имали пре бомбардовања посао?

СВЕДОК АЛИШАНИ ШЕФИК: Јесте.

АДВ. МАРКО КАСТРАТОВИЋ: Кад је почело, јесу изгубили посао?

СВЕДОК АЛИШАНИ ШЕФИК: Јесу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сачекајте да пита.

АДВ. МАРКО КАСТРАТОВИЋ: Питам јесу изгубили посао?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Не, али то је сугестивно питање.

СВЕДОК АЛИШАНИ ШЕФИК: Неко изгубио, неко не.

АДВ. МАРКО КАСТРАТОВИЋ: А шта су радили већином?

СВЕДОК АЛИШАНИ ШЕФИК: Неко радио и даље наставио своју работу, нико није, и дан данас ево један ради тамо исто на своје радно место где је био од почетак па и даље је ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

АДВ. МАРКО КАСТРАТОВИЋ: Сачекала их мука и имају где да побегну иду даље.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чекајте, чекајте, шта Ви то сад, немам појма, је ли то питате?

АДВ. МАРКО КАСТРАТОВИЋ: Имам право по новом ЗКП-у.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, хајде питајте сад, питајте, немојте се смејати.

АДВ. МАРКО КАСТРАТОВИЋ: Питам, значи, да констатујем, имали су бољи извора прихода код породице у иностранству.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте закључивати молим Вас, него питајте.

АДВ. МАРКО КАСТРАТОВИЋ: Питам, да ли су имали бољих прилика у иностранству или било где?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте одговарати на ово питање, не допуштам одговор на ово питање. Изволите.

АДВ. МАРКО КАСТРАТОВИЋ: Шта су радили тамо где су отишли? Јесу се истим послом бавили као они посао што су радили?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хоћете ли онда по имену да нам каже, процентуално или како год хоће?

АДВ. МАРКО КАСТРАТОВИЋ: Ако може, наравно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само ако лично знате, иначе, или одакле сте чули ово што Вас пита бранилац, јесте Ви то чули шта ти људи раде, одакле сте чули, колики део њих?

АДВ. МАРКО КАСТРАТОВИЋ: Ваше комшије Роми чиме су се највише бавили?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад и где?

АДВ. МАРКО КАСТРАТОВИЋ: За време боравка у Гњилану пре бомбардовања од стране НАТО снага?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта су радили углавном?

СВЕДОК АЛИШАНИ ШЕФИК: По институцији су радили, по фирмама.

АДВ. МАРКО КАСТРАТОВИЋ: Градска чистоћа?

СВЕДОК АЛИШАНИ ШЕФИК: Радили.

АДВ. МАРКО КАСТРАТОВИЋ: Музичари?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сачекајте да одговори. Изволите.

СВЕДОК АЛИШАНИ ШЕФИК: По болницама.

АДВ. МАРКО КАСТРАТОВИЋ: Чистачице?

СВЕДОК АЛИШАНИ ШЕФИК: Па имали смо у СУП, па имали смо лекари, па инжињери смо имали, па све смо имали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

АДВ. МАРКО КАСТРАТОВИЋ: Након тога, да ли они остају без посла када креће бомбардовање?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ама нећемо више то, то смо већ све расправили, сад сте дошли до тога шта ти људи раде у иностранству, то је било питање, сад ја питам.

АДВ. МАРКО КАСТРАТОВИЋ: Да ли има информације да ли су ти људи пошли.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел имате информације неке, пита бранилац о људима који су у иностранству?

АДВ. МАРКО КАСТРАТОВИЋ: О свим тим људима које познајете као вашим пријатељима и комшијама.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па нема он пријатеље, он чува децу.

АДВ. МАРКО КАСТРАТОВИЋ: Комшијама.

СВЕДОК АЛИШАНИ ШЕФИК: Лекарка која је радила тада ево је и дан данас тамо ради у Гњилане.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

АДВ. МАРКО КАСТРАТОВИЋ: Да ли знате неке музичаре и неке који су се бавили у градској чистоћи у Гњилану, да су отишли код своје фамилије у иностранство, западну Европу, познаника, комшије?

СВЕДОК АЛИШАНИ ШЕФИК: Сад ја овако не знам ко је тај али би кад би могло по имену онда, ако га познам ће кажем да, ако га не, ондак не знам.

АДВ. МАРКО КАСТРАТОВИЋ: Је ли има таквих?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Каже не зна ако не чује, ако га не питате за конкретно.

АДВ. МАРКО КАСТРАТОВИЋ: Да ли их има таквих?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сад не зна.

СВЕДОК АЛИШАНИ ШЕФИК: Ја кажем да то не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Да ли оптужени имају питања? Изволите оптужени Хасани Ахмет. Искључите се господине.

ОПТ. АХМЕТ ХАСАНИ: Ако дозвољавате да питам ја бих питао, ако не онда бих Вас замолио немојте ме прекидати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чекајте само моменат, да ли разумете господина Ахмета?

СВЕДОК АЛИШАНИ ШЕФИК: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли разумете оптуженог Ахмета или ставите слушалице.

СВЕДОК АЛИШАНИ ШЕФИК: Разумем, разумем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ОПТ. АХМЕТ ХАСАНИ: Да ли знаш албански да говориш?

СВЕДОК АЛИШАНИ ШЕФИК: Да, знам, знам само говорити.

ОПТ. АХМЕТ ХАСАНИ: Ако дозвољавате, значи ако дозвољавате да постављам питања јер сам јуче поставио нека питања која су била јако важна и за суђење и за нас, та питања нисам могао да постављам, јер сам био испрекидан, али бих Вас замолио да имате мало поштовања према нама и дозволите нам да поставимо питања овим људима који су дошли са Косова. То су врло важна питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пређите на питања оптужени.

ОПТ. АХМЕТ ХАСАНИ: Наравно, ако дозвољавате.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пређите на питања, немојте држати говоре, немојте правити толико увода, пређите на питање.

ОПТ. АХМЕТ ХАСАНИ: Хтео сам да питам, за време бомбардовања они Роми који су били помешани са људима који су припадали паравојсци српској да ли су они остали са њима, који су били са њима остали ту или су побегли који су запалили албанске куће, убијали децу, људе, да ли су они остали ту или су побегли и отишли у другим местима?

СВЕДОК АЛИШАНИ ШЕФИК: Не, о томе ја стварно не знам и не могу ништа да кажем.

ОПТ. АХМЕТ ХАСАНИ: Да ли је било неко од вас који је рекао «ја имам лаку руку и могу да му сечем главу» неком Албанцу, да ли си нешто чуо око тога?

СВЕДОК АЛИШАНИ ШЕФИК: Не, нисам чуо.

ОПТ. АХМЕТ ХАСАНИ: Да ли сте познавали Рахимија код аутобуске станице?

СВЕДОК АЛИШАНИ ШЕФИК: Не, ја живим у Абдула Прешева улици и немам појма о томе.

ОПТ. АХМЕТ ХАСАНИ: Ето толико сам имао, хвала вам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала, вратите се на место за оптужене. Да ли има још неко нешто да пита? Изволите оптужени Мемиши.

ОПТ. АГУШ МЕМИШИ: Пошто сам оптужен у том махалу ја хтео сам да питам сведока да ли ме познаје и да ли ме је видео у то време тамо? Само то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Видите оптуженог, окрените се, погледајте, знате га?

СВЕДОК АЛИШАНИ ШЕФИК: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одакле?

СВЕДОК АЛИШАНИ ШЕФИК: Од Прешево.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Из Прешева га знате?

СВЕДОК АЛИШАНИ ШЕФИК: Не, не, у Гњилане, али мислим да је он од Прешево.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па кад сте га видели?

СВЕДОК АЛИШАНИ ШЕФИК: Па у Гњилане кад је дошо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па кад је дошао?

СВЕДОК АЛИШАНИ ШЕФИК: Па тад кад је дошо 2001., да 2001. је дошо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: После бомбардовања?

СВЕДОК АЛИШАНИ ШЕФИК: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта да? Да ли је дошао после бомбардовања?

СВЕДОК АЛИШАНИ ШЕФИК: После бомбардовања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Онда кад је ушао КФОР?
СВЕДОК АЛИШАНИ ШЕФИК: Да.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тад питам.
СВЕДОК АЛИШАНИ ШЕФИК: Да.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па то није било 2001.
СВЕДОК АЛИШАНИ ШЕФИК: Кад је било?
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па 1999.
ОПТ. АГУШ МЕМИШИ: Само још једно питање, да ли је био.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сачекајте оптужени, оптужени сачекајте. Укључите микрофон, кажите ми када је ушао КФОР?
СВЕДОК АЛИШАНИ ШЕФИК: КФОР је ушо 1999.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте видели тад овог човека?
СВЕДОК АЛИШАНИ ШЕФИК: Тада није био.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тад није био, а како знате да је био од 2001.?
СВЕДОК АЛИШАНИ ШЕФИК: Па једино кад је изашо кућу ту, јер та је кућа била затворена госпођо.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да?
СВЕДОК АЛИШАНИ ШЕФИК: И кад сам изашо ја сам тада видео њега и знамо се.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где је изашао из које затворене куће?
СВЕДОК АЛИШАНИ ШЕФИК: У једну кућу где је био он.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он се уселио у неку кућу?
СВЕДОК АЛИШАНИ ШЕФИК: Да.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где? У вашој улици или на неком другом месту?
СВЕДОК АЛИШАНИ ШЕФИК: У ромску кућу, у ромску кућу.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где? У којој улици?
СВЕДОК АЛИШАНИ ШЕФИК: У Прешеву.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Који број?
СВЕДОК АЛИШАНИ ШЕФИК: Е сад не знам који број тачно.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли био сам или је био с неким?
СВЕДОК АЛИШАНИ ШЕФИК: Заједно су били, мислим, да су браћа или са брата или са женом чини ми се, тако чини ми се да је било.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И колико је дуго био ту?
СВЕДОК АЛИШАНИ ШЕФИК: Па било је једно две године, тако мислим, да две године али.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: До кад је то онда ако је био две године?
СВЕДОК АЛИШАНИ ШЕФИК: Мислим да је до 2003., тако чини ми се.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: По чему разликујете све те године, 2001., 2003., по чему памтите и раздвајате те године?
СВЕДОК АЛИШАНИ ШЕФИК: Не, не, ја како, што знам да су после истерали људи, овај, НДП, не овај НДП, него ХПД, то је ХПД, које већ одржава те куће, ондак ако је већ дошо њему папири да одлази да напушта то кућу они га отеравају од ту кућу и полиција долази отерава ју га.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја Вас питам по чему памтите да се управо овај човек уселио у кућу 2001., а напустио је кућу 2003., а да не знате да ли је то било са

братом или са женом, по чему тако добро памтите године, а не знате с ким је он био?

СВЕДОК АЛИШАНИ ШЕФИК: Па ја мислим да је био са брата, госпођо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А по чему памтите године?

СВЕДОК АЛИШАНИ ШЕФИК: Па ту кад смо изашли на улици, главној улици, ту имамо продавницу и седнемо ту причамо, онај онако, онај онако, сви.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, и по чему памтите да је то била 2001., а не 2002?

СВЕДОК АЛИШАНИ ШЕФИК: Госпођа, ја знам да је то било тако 2001., ту кад смо били сви.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, а '99?

СВЕДОК АЛИШАНИ ШЕФИК: За '99., не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сигурни сте?

СВЕДОК АЛИШАНИ ШЕФИК: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите, може.

ОПТ. АГУШ МЕМИШИ: Да ли ме је видео у једну свадбу у том улици у 2001?

СВЕДОК АЛИШАНИ ШЕФИК: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Оптужени сачекајте. Која свадба, ко се са ким женио?

СВЕДОК АЛИШАНИ ШЕФИК: Код Галипа Исенија који правио свадбу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, с ким се женио?

СВЕДОК АЛИШАНИ ШЕФИК: Не, он ћерку изгледа удао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како му се зове ћерка?

СВЕДОК АЛИШАНИ ШЕФИК: Елвиса.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како му се зове зет?

СВЕДОК АЛИШАНИ ШЕФИК: А, зет не знам богами.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па како знате онда, не знате како се зове зет а овог човека први пут видите на тој свадби и добро знате да сте га ту видели, да је то било 2001., да се уселио у ту кућу, да је то било 2003.

СВЕДОК АЛИШАНИ ШЕФИК: Госпођо, Ви сте ми рекли од ту кућу на свадбу, како се зове она девојка, што су јој направили свадбу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине а јел то она кућа што сте рекли да је бачена бомба али нико није убијен? Не, то је рекао овај други. Јел ту бачена нека бомба на ту кућу, код Галипи Исенија?

СВЕДОК АЛИШАНИ ШЕФИК: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад?

СВЕДОК АЛИШАНИ ШЕФИК: Сад, да ли је било 2002., мислим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 2002., бачена бомба?

СВЕДОК АЛИШАНИ ШЕФИК: Дал ли 2002., мислим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чекајте, а како.

СВЕДОК АЛИШАНИ ШЕФИК: Да ли 2001., сад не могу да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико је далеко кућа та Галипи Исенија од Вас?

СВЕДОК АЛИШАНИ ШЕФИК: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико је далеко тај човек од Вас?

СВЕДОК АЛИШАНИ ШЕФИК: Зид са зид.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, а кажите ми како онда не знате када је њему бачена бомба, а добро знате да је овај оптужени дошао 2001., и отишао 2003. По чему је овај оптужени значајан за Вас да тако добро знате његово кретање и да тако добро знате где сте га видели?

СВЕДОК АЛИШАНИ ШЕФИК: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сада треба да кажете по чему?

СВЕДОК АЛИШАНИ ШЕФИК: Госпођа ти кажем да ми смо туја на улици увек излазимо ту седнемо, причамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте објашњавати више на тај начин, то је неозбиљно. Изволите оптужени.

ОПТ. АГУШ МЕМИШИ: Не, само први пут ја у животу био сам 2001., нисам ожењен, 2001., сам био у рат, али био сам у једну свадбу то, браћа Хајдари су се оженили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, питајте ако имате, то нас не интересује да сте 2001., били на свадби, заиста.

ОПТ. АГУШ МЕМИШИ: Друго немамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, добро.

ОПТ. АГУШ МЕМИШИ: Хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Окрените се тамо и иза стакла погледајте и покажите ми кога још познајете. Разликује он тамо ко је од чувара ко. Ко ме климате главом, коме? Фатону. Самет, а где вам је Самет?

СВЕДОК АЛИШАНИ ШЕФИК: Ено га тамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте, јесте. Па одакле њих знате?

СВЕДОК АЛИШАНИ ШЕФИК: Они су били од мене трећа кућа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па кад су дошли ту?

СВЕДОК АЛИШАНИ ШЕФИК: Не знам госпођо како су дошли до ту не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па чекајте, знате их добро, и не знате кад су дошли, а за овог човека знате и кад је дошо и кад је отишо.

СВЕДОК АЛИШАНИ ШЕФИК: Види госпођо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ништа немојте ми објашњавати, јесу ли они дошли '99. можда? Да ли су дошли '99., или које године?

СВЕДОК АЛИШАНИ ШЕФИК: Госпођо тад сам имао проблеме са жену и не знам сам моментално по некад.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А кад сте имали проблеме са женом, кад тад?

СВЕДОК АЛИШАНИ ШЕФИК: '99., сам имао, јер она ми боловала од срца, јер сам ја лутао по лекарима госпођо судика.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте ми причати молим Вас о тим вашим приватним проблемима.

СВЕДОК АЛИШАНИ ШЕФИК: У реду, али ја ћу да Вам кажем то што по некад заборављам, јер ја сад доста проблеми имам, и ћерка која 19 година непокретна, имам још друге деца мала, ја не могу све оно да запамтим госпођо судика, али све оно што знам казаћу оно истину.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Да ли има питања за овог сведока? Тужиоче, тужилац се први јавио, изволите.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Каже окривљени Агуш Мемиши да је био на свадби код браће Хајдари, а Ви кажете да сте били на свадби код Исена. Е сад, шта је од та два?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нећемо то.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јел се сећате? Јесте ли ме разумели? Нисте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Разумео је. А ова свадба Хајдари што каже Мемиши Агуш?

СВЕДОК АЛИШАНИ ШЕФИК: Не могу то да се сећам, ја мислим да код Галипа, али он пошто другачије ми је реко, ја то могуће да сам то, нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите тужиоче.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А кад је Галипи Исену бачена бомба?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То смо питали, рекао је 2002.

СВЕДОК АЛИШАНИ ШЕФИК: То смо рекли већ.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро, кад је била та свадба, јел то било пре те бомбе или после бомбе?

СВЕДОК АЛИШАНИ ШЕФИК: После бомбе.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Значи свадба је била после бомбе?

СВЕДОК АЛИШАНИ ШЕФИК: Да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Е па сад опет није нешто у реду, ако је бачена бомба 2002., а свадба била 2001., онда то није могуће. Да није '99., бачена бомба?

СВЕДОК АЛИШАНИ ШЕФИК: Господине ја кажем да 2002., ћерка децембар месеца отиде, правио свадбу човек.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јел била жива жена Исенова тада?

СВЕДОК АЛИШАНИ ШЕФИК: Чија, моја?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Не, Исенова, овога Галипи Исена, јел била?

СВЕДОК АЛИШАНИ ШЕФИК: Жива је, и дан данас је жива.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није то његова жена, није то тај догађај.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: У ком броју су живели Фатон и Самет Хајдари у вашој улици, трећа кућа кажете од Вас?

СВЕДОК АЛИШАНИ ШЕФИК: Како?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ви сте, у ком броју Ви живите у улици Абдула Прешева?

СВЕДОК АЛИШАНИ ШЕФИК: Ком броју?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да.

СВЕДОК АЛИШАНИ ШЕФИК: Број куће знам да је 282.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А у ком броју су живели Фатон Хајдари и Самет Хајдари?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Знате, не знате, или шта сад радите гледајући у плафон?

СВЕДОК АЛИШАНИ ШЕФИК: Чекај само мало, само мало, на 270 мислим да је.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А чија је то кућа?

СВЕДОК АЛИШАНИ ШЕФИК: На Селами Абдулаху или Али Абдулаху, то је отац и син.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А шта је било с њима?

СВЕДОК АЛИШАНИ ШЕФИК: Онај Селами Аивани, отац му умрео, у западну земљу.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А кад су отишли из своје куће?

СВЕДОК АЛИШАНИ ШЕФИК: '99.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Кад '99?

СВЕДОК АЛИШАНИ ШЕФИК: Ти кажем '99., сад по датум не могу да знам ко је како отишо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Опредељујемо време на пре и после бомбардовања.

СВЕДОК АЛИШАНИ ШЕФИК: После бомбардовања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: По томе рачунамо.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А кад су се Фатон и Самет уселили у ту кућу?

СВЕДОК АЛИШАНИ ШЕФИК: Сад тачно да вам кажем, да ли је било '99., или је било 2000., или је било 2001., то не могу да знам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А каква је та кућа била, јел можете њу да опишете?

СВЕДОК АЛИШАНИ ШЕФИК: Добра кућа.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Хвала вам, немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, бранилац адвокат Крстић, изволите.

АДВ.ЗДРАВКО КРСТИЋ: Па ја да кроз питање да разјаснимо ово што се сведок изјашњавао на ваше питање, Ви сте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Поставите питање, поставите питање.

АДВ.ЗДРАВКО КРСТИЋ: Хоћу, поставићу, само да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па хајдете онда.

АДВ.ЗДРАВКО КРСТИЋ: Дакле Ви сте га питали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Поставите ваше питање.

АДВ.ЗДРАВКО КРСТИЋ: Неколико пута како определује да је 2001.године.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хајде питајте браниоче Крстићу.

АДВ.ЗДРАВКО КРСТИЋ: Па ја питам, зашто везује 2001.годину да је видео оптуженог Мемиси и сведок је одговорио на ваше питање, ја постављам поново, да ли је то везано било за неку организацију која је истеривала са потврдама неким људе који су се уселили бесправно, од 2001., до. То је сведок већ одговорио, а Ви сте и даље њега питали и збуњивали, као и тужилац. Ја нисам запрепашћен због тужиоца, али сам запрепашћен како сте Ви вршили притисак на сведока, одакле 2001., годину везује за шта и сведок одговара вама за организацију, Ви то не чујете, и даље вршите притисак па чак и спомињете '99. Мислим да је то некоректно према сведоку и доказе које прибавља одбрана. Значи немате једнаке аршине према сведоцима које доводи одбрана и предлаже тужилац. То је дефинитивно тако и то смо сви чули и видели.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, уколико сте завршили са питањима.

АДВ.ЗДРАВКО КРСТИЋ: И то је приговор мој на ваш начин испитивања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро хвала.

АДВ.ЗДРАВКО КРСТИЋ: Хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Уколико сте завршили са питањима. Тужиоче касније ћемо, ако немате више питања да завршим са сведоком. Немојте сада одговарати. Реците ми како сте дошли данас?

СВЕДОК АЛИШАНИ ШЕФИК: Колима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко Вас је довезо?

СВЕДОК АЛИШАНИ ШЕФИК: Један са колима смо дошли.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико сте му платили?

СВЕДОК АЛИШАНИ ШЕФИК: По 100 евра смо платили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви и ко?

СВЕДОК АЛИШАНИ ШЕФИК: Ја и онај другар.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, јесте ли можда плаћали путарину?

СВЕДОК АЛИШАНИ ШЕФИК: Не, ми смо дали њему, томе човеку.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дали сте њему, па јел он плаћао?

СВЕДОК АЛИШАНИ ШЕФИК: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел вам дао можда то, није?

СВЕДОК АЛИШАНИ ШЕФИК: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел вам дао можда те одсечке за путарину?

СВЕДОК АЛИШАНИ ШЕФИК: Не, ништа није нам дао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел он дошао овде с вама у зграду суда?

СВЕДОК АЛИШАНИ ШЕФИК: Он је дошо и да ли је сад отишо или да поправља своја кола, у квару су му кола нешто, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, хоће ли он и да Вас врати?

СВЕДОК АЛИШАНИ ШЕФИК: Ваљда оће.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, значи колико сте му дали Ви?

СВЕДОК АЛИШАНИ ШЕФИК: И онај прошли пут кад смо били нисмо били уплаћени.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, а колико сте му дали тад, а колико сад?

СВЕДОК АЛИШАНИ ШЕФИК: Па тада смо дали по 100 евра смо му дали кад нам довео, 200 евра и 200 данас, то је 400 евра, и ја сам то позајмио 100 евра овај пут, 100 евра онај пут.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А зашто сте му исто дали и тад и сад?

СВЕДОК АЛИШАНИ ШЕФИК: Па што знам, као реко судија да ће да нам даје ту, а после ништа није било око тога и.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И није вам исплатио. А колико има километара од Гњилана до Београда?

СВЕДОК АЛИШАНИ ШЕФИК: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико има километара?

СВЕДОК АЛИШАНИ ШЕФИК: 400 километара.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 400 километара. И колико Ви онда то пара тражите?

СВЕДОК АЛИШАНИ ШЕФИК: Што ја знам госпођо судија.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Овако, колико сам ја рачунала, вама је негде пут, ја сам и чула да сте дошли аутом, са неком путарином, значи за један долазак мање него што сте Ви њему дали, односно за један долазак је неких једанаест хиљада. Знате, не знам колико његова кола троше, али при једној више него

просечној потрошњи једанаест хиљада је неки плафон, за један долазак и повратак.

СВЕДОК АЛИШАНИ ШЕФИК: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја не знам сада у овом тренутку да ли сте Ви прошли пут добили новац, ја то морам да проверим, сад то немам код себе.

СВЕДОК АЛИШАНИ ШЕФИК: Нисмо, проверите слободно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, а који је начин да Ви евентуално добијете новац касније? Никакав, обзиром да нисте добили позив за данас.

СВЕДОК АЛИШАНИ ШЕФИК: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел чујете шта Вас питам. Који је начин да добијете новац касније када ми то проверимо? Никакав, нема начина.

За овим сведок тражи на име трошкова доласка на данашњи претрес 100 евра, а опредељује да је и прошли пут за трошкове доласка у суд такође платио 100 евра, као и претходни сведок Исен Исени, човеку који их је аутомобилом довезао из Гњилана.

Па суд доноси

РЕШЕЊЕ

Да се и једном и другом сведоку, Исени Исену и Алишани Шефику исплати на терет буџетских средстава суда по 5.500,00 динара, док ће о преосталом захтеву да се одлучи накнадно.

Значи сада ћете добити овде, код наше Службе за помоћ и подршку по 5.500,00 Ви и овај други сведок, а о овоме другом кад будем проверила у списима предмета.

Сада можете да идете. Довиђења.

Ми ћемо претрес да наставимо сутра у 09.30 часова у истој овој судници.

За сутра је позван сведок Б-1. Претходно у судници број 5 у згради овога суда истражни судија је заказао да се обави препознавање. Значи молим браниоце, молим тужиоца да сутра у 08.30 буду ту у судници број 5. ово вам преносим оно што ми је јутрос рекао истражни судија Милан Дилпарић.

Довршено у 12.40 часова

Записничар

Председник већа-судија